

- Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ
- Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ
- Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ
- Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ
- Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ
- Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ
- Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ
- Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ
- Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ
- Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ

**ΣΤΟΝ ΑΣΤΙΚΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ**

Η κοινωνία αποτελείται από άτομα που ζουν μαζί και μοιράζονται κοινά χαρακτηριστικά. Η κοινωνία είναι η ομάδα των ανθρώπων που ζουν μαζί και μοιράζονται κοινά χαρακτηριστικά. Η κοινωνία είναι η ομάδα των ανθρώπων που ζουν μαζί και μοιράζονται κοινά χαρακτηριστικά.

Αναστασία Παπαδοπούλου

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ
ՄԱՐԿԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵ

- Μια καθημερινότητα
- ... και τότε μια γυναίκα μπορεί
- Έξη μονοπατία για τη "βία στη βία της εξουσίας"
- Όπου άνθρωπος, εκεί υαί αιμα
- Τιμής ενέκεν...
- Τη δύνατη εμεινη βίωπη
- Η κοινωνία των ψυχοτροπων και τα ψυχοτροπα της εξουσίας
- Είστε επαναστατες ρε ; φωγαξε ο χειρο-βοφος
- Τις πεταλουμεδες βιχουρα να πετανε στ' αυτια σου.
- Αλληλεγγυη και Συμβιβασμοι
- Δελτιο τυπου για ενα τηλεφωνημα
- Για το ζητημα της ραδιοφωνιας στα Ν. Λιοβια, και αλλα...
- στο μυαλο μου χυριζουν...
- Αναδημοσιευση "Ο εβχατος κοσμος" του Κ. Ρανεμαχερ

Παραματινη συντακτικη προσπαθεια αντιλογου στην εξουσια-
στινη υαί ιεραρχινη αντιληψη επιμοινωνιας, που επιβαλλει
το θεαμα - υαί υατα φυβιολογινη προεκταση - στην απανθρω-
πη τατην πραγματων, για την οποια το θεαμα διαμεβωλαβει.

Αντιεξουσιαστικη Ομαδα Νεων Λιοβιων

Μια μαθημερινότητα...

Μύκητα, Πατισίωνα και Σκουριάρι. Φαριές στον δρόμους, χιμηλιά στον αέρα, λιχουσία κίνηση. Παράξενη κρέμα.

Σύμφουση με τους Μήτσους, με τους τραπεζιτικούς, με τους «αγαθαισιόμενους», με το κρέας και τους λαϊκές τους. Με ένα μπουκάλι και μια πέτρα στο χέρι απέναντι σε ένα σκατό δάσος φρούτων. Άουσι μαχη. Εμείς όμως έχουμε «φυγή», έχουμε όνειρα, έχουμε το δίκιο.

Το ασύλο «πέφτει», τα κορμιά ποταίνε, χτυπιούνται βακουσα, με μισός.

Εφί, αλληλίες το βράδυ, εμπιστοχώς το πρωί. Οι έφι παρουνί από αναμριγή. Πέρα μια μέρα πέφτει κι άλλη, κι άλλη. Ο «κύβος εριφθα», η αποφαση θηγίμ, οι φιλανές των νόμων και της ιθιμής επρασαν το καδίμους τους, αποχρίσαν, αποχρίσαν και ματαδίμασαν.

Πέντε παιδιά ούζουσαν στο φαλακέρ Λάρισα, με ποινές πέντε εως οκτώ χρόνια ο καθένας. Ο έτος μεταφέρεται στο νοσοκομείο. Πέντε εως ασιώ χρόνια, πέντε εως ασιώ χρόνια, πέντε εως ούτω χρόνια... πέντε εως ούτω χρόνια...

Σαββαίω πρωί. Αυγέ να σχολάσωμε να τελειώνωμε. Τελειώνω διαδρομή, λιχουσία και γέλο, γαμημένοι δουδεύα.

Μιχαήλ με μαυραυμένους «κύριους» γρέσαν δαμαιομένα, κλάβες στην ομόνοια, σέρνινες. Τι έγινε ρε γαμίζω, έχασε πυσσάφι. Στο λεωφορείο χαμός, πέριμένα μού ήρα...

- Εί, Γιωργό

- Έη, η έγινε

- Καλά;

- Κατά

- Σχολάσες απ' τη δουλειά;

- Ναι, είδα μισήσουλ πηλούς στον δρόμο, κείν ηρέσει να έχει γίνει

- Σήμερα ήταν να γίνει η απισουόληση

- Όχι, δες να έγινε ποστα

- Δες να τας των πέσανε οι μισήσουλ

- Ήρω δω η να πού

- Αλλά για απισουόληση; Δεν ποστειω

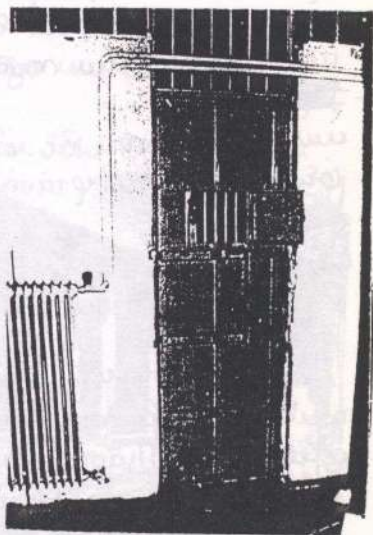
- Τέλος παιδιών, θα τα πούμε
- αυξή θύα
- θύα

Έτσι να κρεμίσουν λίγο. Ραδιο "Νέα μέτρα για τον Δικαστήριο... ο υπαρχός εξωτέρικιών... συνελήφθησαν 33 αναρχικοί στα Χανιά. Όχι ρε πατσι, δεν είναι δικαστών, και τώρα; Έσο μπλέφωρο μπηω φέρει κανείς τίποτα... αιώμα τίποτα σήραφ είναι και γνωστοί μέσα, θα πηράσουν λέει από εισαγγελέα

- Θα κρεμίσουν στα δικαστήρια;
- Ναι σήραφ
- Θραία θα τα πούμε εκεί
- Έσο δίδεμα, θα το σμίσω από τη δουλειά και θα έρθω
- Του έχουν βασανιστεί έμαθα και γδύω, και τω κοπέδες μπροστά σου μπράτσος
- Θα τα πούμε.

Δικαστήρια Εθελθιδων, Κοσμος πολυς. Να αυισαδούμε, να γίνει θέμα, δεν πάει άλλο, και πρέπει να γίνει. Του έχουν κωνήσει ασχημα, θα πηράσουν φραζέ από ιατροδικαστη;

- Γεια χαρά, τι γίνεται;
- Τι να γίνει, εδώ
- Του έχουν φέρει
- Όχι αιώμα
- Καλά είσαι;
- Καλά, εσύ;
- Όχι
- Τι έγινε;
- Πήραν μπλέφωρο στο
- Ποιοι; σπίζι της Φανίς
- Οι ασφαλίζεις
- Όχι ρε
- Ναι, μιλήσανε στην μητέρα τω
- Και;
- Θα των βιάσουν λέει και θα των βρούμε πηγάρι στο δρόμο αν δώ σαραμίσια να έρχονται στο σπίτι

- ως μιλιούς εσύ;
- Όχι με σπρέ ο Γιώργος. Τοι σπρέ η φωνή το φωνή και τον να είπε. έχει φοβηθεί πολύ
- Έρωτα που είναι;
- Θα ανατινθούμε το βράδυ όλοι μαζί. Τις είπαω ακόμη πως θα μπορούσαν στο σπίτι και θα μας σιλλάβουν όλους για ναρκωτικά. Απο στιγμή σε στιγμή μπορεί να μπουν
- Πρέπει να κινυθούμε γρήγορα
- Βέβαια, καλύτερα να το μάθει κάποιος κάποιος γιατί θα μας σιλλάβουν και δεν θα το φέρει κανείς...

-
- Πήγαμε σινεμά εχθές
  - Ναι, κελιά η ταινία;
  - Πρώτη, να πας να τιν δεις
  - Θα πείω
  - Βάξει θέμε αποδομίας
  - κρέια
  - και οι πρωταγωνιστές είναι γερμανές, και είναι άνδρες, και νικάνω, και πονάνε
  - ~~Πήγαμε~~
  - και εξεγείραται σε όλα αυτά που τον γερμανέ... και φεύζω... και φτάνουν μέχρι το εέρμα...
  - πως λέγεται;
  - Θέλημα και λούτζ.

ΑΣΣΟΕ μεσημέρι. Γορέια - αρσενόλυση. Δεν θα τους αφήσαμε να επιβάθουν το κλίμα που θέλουν. Να απίσουμε την προμεραία. Πιάσε μας όλους, η καταπολι δεν θα ηερίση. Ξιμνάμε με ανδυμάτα

- Θα να φύζουμε;
- Ναι

- Πάμε σπίτι μας;
- Πάμε
- Θέλω να μιλήσουμε
- κι εγώ έχωμε αποκαυρανεκέ ιελεσηαία.
- το νιώθω κι εγώ...
- ...
- ...
- Θέλω να μείνουμε δύο μας...
- μου έχεις πείσει...
- ...
- Έμεις παιδιά φεύγουμε. Θα τα πούμε το βράδυ.

Χώσημα. κηλεφώνου.

- Μαι;
- Ελα
- Ελα κι έγινε;
- Μας πηλίσανε οι μάτσαι στην ηρεσία
- Όχι ρε παύση, χώνησε κανέναν από τα παιδιά;
- όχι αλλά ήρουμε πρσίσε τον Γιώργο και τον Κίτσα
- δυλαδύ;
- Τους χώνησε πάνω στην φάση και δεν έχουν χυρίσει ακόμα
- βίσασε στο σπίτι;
- Ναι, στο σπίτι
- Έρχομαι
- ...
- Ξυλλάθανε σολήους;
- Γύρω στον σαράντα
- Που τους έχουσε;
- Μαλλον στα κήρυμαί στην Αλεξάνδρας

Ασφάλεια Αλεξάνδρας. Αθωνία

- τι γίνεται καλύτερα τώρα;
- Ενώχως αφήσανε κάποιους
- Οι υπάλληλοι;
- Θα τους αφήσαν από ώρα σε ώρα
- τα παιδιά από τα Άντσα τα είδες; είναι μέσα αίσια;
- Δεν ξέρω μπορεί να τους έχουν αφήσει ήδη
- Θα τους ρίξουν ίσως;
- μάλλον όχι
- Εμείς πάμε σπίτι μπορεί να έχουν γυρίσει
- να πάρω ένα τηλεφώνημα να μην ανασταθώ

Αποδοχισμός. Ένα μεταναστευμένο πρόσωπο, ένα κερμι κωπημένο, φαγηταρισ, δαυλιανά αποτυπώματα, άλλος ένας θιασμός.

- Τα μάθατε τα νέα;
- Τι;
- Οι μαύροι μήχανε στο σπίτι των παιδιών απ το Μπραχάμι
- ...
- Ενώχως τα παιδιά δεν ήταν μέσα. Είχαν και εισαχθεί μαζί τους, αναμένονται συλλήψεις
- χαριστέ τα. Να πάμε να τους βρούμε, και πρέπει να γίνει
- Θα πάμε. Καλονίσταμε να βρεθούμε με τους άλλους για να γίνει ευδιάκριση διαμνηστικής για την φάση στο Μπραχάμι και όλες τις άλλες
- Ξαίρα
- Θα γίνει και συνάντια, θα παίξουμε κι εμείς.
- Διαλαδί έχουμε ηρόβα σήμερα;
- Ναι, σε λίγο
- ...

- ξαναμέ;
- Ναι, ποιο ωραίο παιζουμε;
- του "Μπαλάντα για μια λυσιμένη χιρά"...

"...ο χρόνος είναι μαγικός
 όταν δεν κρυβονται χαφιέδες στα ρολόγια
 όταν φυσάμε σιζαίρα
 με το κεφάλι στο λαιμό μας
 ο χρόνος είναι πανικός
 όταν η νύχτα πλημμυρίζει βαθμοφόρος
 ο χρόνος είναι πανικός
 όταν σε βιάει μια γέρασια διαταγή.
 η πόλη είναι μαγική
 όταν φιλιόμαστε στο γαρύο δίχως φόβο
 όταν δεν χινοται εφοδοί
 στα μαφώλια και στους σινεμάδες
 η πόλη είναι ασφαιική
 όταν τω πιζούν τα εδινά ιδεωδή
 η πόλη είναι ασφαιική
 όταν φυσάμε με εμβολύρια χαιί
 η βία είναι μαγική
 σε μια χιρά δίχως ανάσα και πουί..."

Ίσως σε κήποιους να φαίνονται πόλυ οικία όλα αυτά,
 σε κήποιους ίσως πόλυ φένα, ευφράζουν όμως μια αλιθεία,
 μια ανάζη, μια πραγματιώζη...

- ...μα εσώχη
- ...μα ζηνί
- μα καθυμέριώζη.

Αυτές τις μέρες βγήκε στην επιφάνεια, ο βιαστής των βορείων προαστείων, μετά απο δράση δυο χρόνων, όταν ενε παραλίγο θύμα του, τόλμησε να παει να καταγγείλει το γεγονός και τον ίδιο. Μετά απ' αυτό, γύρω στις 50 γυναίκες, τηλεφώνησαν για να καταγγείλουν ότι είχαν βιαστεί απ' το ίδιο άτομο (ή διαφορετικό, δεν έχει σημασία).

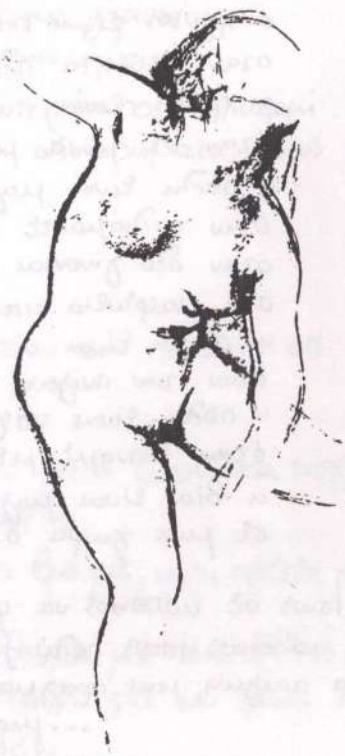
Αυτος μαζί με δυο ακόμη άτομα, παρουσιάζονταν ως μπάτσοι σε γυναίκες που "τολμούσαν" να περπατούν μόνες τους στα έρημα απο ανθρώπους στενά των βορείων προαστείων

(θα μπορούσε να είναι στα σκοτεινά στενά μιας οποιασδήποτε συνοικείας) —όσες ζουν εκεί ξέρουν περί τίνος πρόκειται— τις συλλάμβαναν, δέθεν, και αφού τους περνούσαν χειροπέδες, τις οδηγούσαν στο σπίτι του ενός, όπου τις βίαζαν και τις ~~εξανα~~γκάζαν σε διάφορα σαδιστικού τύπου μαρτύρια.

Εχουμε λοιπόν εναν βιαστή που εδω και δυο χρόνια δρούσε ανενόχλητος και κανένα θύμα του —ποιος μπορεί να φανταστεί πόσα είναι;— δεν τολμούσε να τον καταγγείλει.

Και αναρωτιέμαι, πόσοι να'ναι ακόμα αυτοί που βιάζουν ανενόχλητοι, ακόμα κι αυτή τη στιγμή, μέσα στις οικογενειές τους, ή στη δουλειά τους, ή στο δρόμο, που βιάζουν τις ίδιες τις γυναίκες τους, τις συναδέλφους τους, ή γυναίκες που συναντούν στο δρόμο, και οι οποίες δεν τολμούν να το γνωστοποιήσουν σε κανένα και κρατούν το μυστικό και την οργή τους χρόνια, για τον εαυτό τους.

Δεν είναι καθόλου περίεργο που μια γυναίκα δεν καταγγέλει τον βιασμό που υπέστη. Ξέρει πολύ καλά πως αν πάει στους μπάτσους να το καταγγείλει, θα υποστεί εναν ακόμα βιασμό ψυχολογικό, αφού οι μπάτσοι θα της πουν πως τάθελε και τάπαθε, αφού γυρνούσε μόνη της τόσο αργά, χωρίς μια συνοδεία (εννοώντας εναν αντραπροστάτη), ή θα της πουν πως προκάλεσε η ίδια τον βιαστή με το ντύσιμότης, ή και πολλά άλλα που στόχο τους έχουν να την μειώσουν, να αισθανθεί ενοχές και να μην υποβάλει μήνυση.

Οι μπάτσοι λοιπόν θα την κάνουν να νιώσει απαίσια και μπορεί και να της πουν "γιατί δεν κάθησες να το απολαύσεις τότε;"

Και τότε μια γυναίκα μπορεί να ντραπεί, να βάλει τα κλάμματα και να παραιτηθεί απ'το να κάνει μήνυση, ή αν καταφέρει να φτάσει στο δικαστήριο με τον βιαστή της απέναντί της, η "δικαιοσύνη" θα κάνει τα πάντα για να την κάνει να υποστεί ξανά εκεί μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου εναν ακόμη βιασμό, και η ίδια δεν θα πάψει να νιώθει ενοχές για τον εαυτό της. Στο δικαστήριο μπορείς μόνο να απαιτήσεις μια καταδίκη και μια αποζημίωση. Δε γίνεται να ζητήσεις απο μια κοινωνία που είναι σάπια να σ'ακούσει, να σε προσέξει, να σε ~~εξε~~ σαν άνθρωπο. Θα σου δώσει μια αποζημίωση, για ψυχική φθορά και τράβα σπίτι.

Οι γυναίκες όλες λοιπόν γνωρίζουν το φόβο του να περπατάς νύχτα σε άδειο δρόμο και να είσαι πάντα σε επιφυλακή μήπως κάτι συμβεί, μήπως εμφανιστεί κάποιος. Μερικοί λένε πως ένας Μαύρος που διασχίζει περιοχές λευκών ή ένας λευκός που διασχίζει περιοχές Μαύρων, μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει να φοβάσαι μήπως σου επιτεθούν χωρίς καμιά πρόκληση απ'τη μεριά σου. Είναι ο ίδιος φόβος που αισθάνεται μια γυναίκα όταν περπατάει νύχτα στο δρόμο, ακόμα και σ'αυτόν της γειτονιάς της. Οι γυναίκες βρίσκονται μόνιμα σε ξένο έδαφος. Πρέπει να βρίσκονται σε επιφυλακή.

Σε επιφυλακή όμως ακόμα και στο ίδιο τους το σπίτι. Γιατί δεν είναι λίγες οι γυναίκες που βιάζονται απο τον ίδιο τον άντρα τους, ο οποίος τις θεωρεί "κτήμα του" και μπορεί να τους φέρεται με τον πιο χυδαίο τρόπο, αφού δεν είναι πρόθυμες να εκτελέσουν "το συζυγικό τους καθήκον". Εχουμε βέβαια και περιπτώσεις όπου ολόκληρη η οικογένεια (μανα και κορη-ες) βιάζονται απ'τον πατέρα και βέβαια κρατιέται μυστικό για να "μην διαλυθεί η οικογένεια".

Μα η μανία των βιαστων δεν κάνει διακρίσεις. Και για οσους ισχυρίζονται πως η γυναίκα είν'αυτή που προκαλεί τον βιασμό, τι θα λέγαν για βιασμούς 30χρονων γυναικών, ή όπως η περίπτωση μιας 76χρονης που βιάστηκε σε θάλαμο νοσοκομείου, ενω ήταν κατάκοιτη, απο εναν επισκέπτη ενός άλλου ασθενή. Ο βιαστής σ'αυτή την περίπτωση ισχυρίστηκε πως το θύμα δεν πρόβαλε αντίσταση(!)

Πάντα σε επιφυλακή λοιπόν, γιατί μπορεί να τη γλίτωσες στα 20 και στα 30, αλλά μπορεί να την πάθεις στα 80.

Ετσι λοιπόν, άλλες γυναίκες μαθαίνουν πολεμικές τέχνες αυτο-άμυνας, άλλες κρατάνε διάφορα αιχμηρά αντικείμενα πάνω τους, άλλες απλά εύχονται να μην τους τύχει.

Σε περίπτωση που μια γυναίκα πέσει θύμα βιασμού, μπορεί να διαλέξει να αμυνθεί εκείνη τη στιγμή με όποιο τρόπο μπορέσει.

Αλλιώς, μπορεί να παει να καταγγείλει τον βιασμο και να περάσει άλλους δυο βιασμούς μέχρι να βγει η απόφαση.

Γπορεί να κάνει όμως την αυτοδικία της, είτε δρώντας δυναμικά τη στιγμή του βιασμού, είτε ψάχνοντας τον βιαστή της κάποια άλλη στιγμή... Αυτό βέβαια θέλει γερά νεύρα (η περίπτωση της Τόλια, που τραυμάτισε τον μελλοντικό βιαστή της με μαχαίρι και κατηγορήθηκε για απόπειρα φόνου, οπλοκατοχή κ.λ.π. και ούτε για μια στιγμή δεν λήφθηκε υπόψη το ότι βρισκόταν σε νόμιμη άμυνα, αφού ο τύπος της επιτέθηκε ενώ περπατούσε, με σκοπό να την βιάσει).

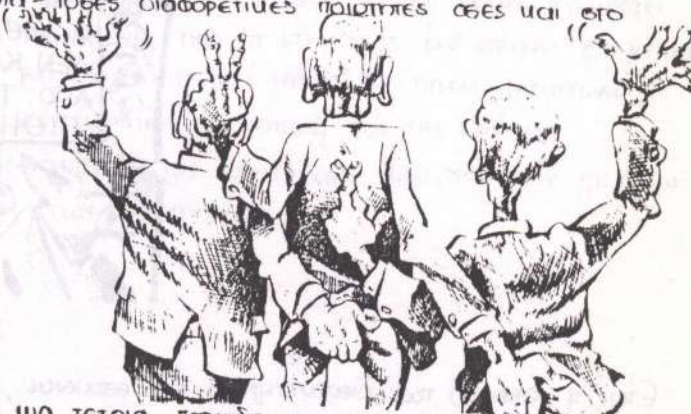
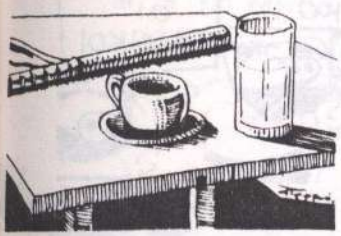
Πάντως όποια επιλογή και να κάνει μια γυναίκα, σίγουρα δεν πρέπει να σκύψει το κεφάλι και να προσπαθήσει να το ξεχάσει.

Γιατί όσο θα υπάρχει ανοχή απέναντι στον βιασμό, τόσο θα υπάρχουν βιαστές. Κι επειδή στην κοινωνία μας βιαζόμαστε όλοι και όλες καθημερινά, μόνο αν σηκώσουμε κεφάλι θα μπορέσουμε να ανατρέψουμε τη σαπίλα που εξαπλώνεται χρόνια τώρα.

1. Η βία βυθίζεται στην αιρή της ανθρώπινης επιθετικότητας. Από τις υπάρχουσες της ψυχαναλυτικής θεωρίας γίνεται μια προσπάθεια να οριστεί η επιθετικότητα από καθολικά ψυχικά αίτια και υιοθετώνται συνάψεις. Στο βιβίο της δεικνύει του '70, η Άγκνες Χέλκερ: "επίτιμο και επιθετικότητα", αναλύει και επανιδρύεται διεξοδικά τις ως τότε θεωρήσεις. Αναδείκνυει και αποδείκνυει την ιδιαιτερότητα - ανάσπαση και μεταστροφή της ανθρώπινης επιθετικότητας, για να τονίσει: "εφ' όσον δεν υπάρχει «επιθετικότητα χένια», επομένως δεν είναι άσπαστος υακείας ορισμός της επιθετικότητας...". Επομένως, πρέπει να αναγνωριθούν στην επιθετικότητα και μια ελευθερία στην βία - τρεις διαφορετικές ποιότητες σβες και στο ανθρώπινο υφός.

2. Τυχαίνει να ζούμε σε μια τέτοια περίοδο, που ο αστικός πολιτισμός έχει φτάσει στα όρια του σε έκθεση με το φύγιο περιπαλλοχ, το οποίο έχει ήδη υασισηρέψει απεπαγορεύματα. Εν τω μεταξύ στο ετεκαίτρο ήτων, είναι και θα είναι, ο ανθρώπινος εκκεφάλος. Η εξουσιοφρευεια, που καφραυτηρίζει τα αρχαία ιερατεία - "...οι βαρβάραι είναι ομοί δούλοι εκτος γίπο ενόν..." Έυρυπίδης, Άελη - αυτή η εξουσιοφρευεια, που αντιστοιχίζει την ύπαρξη της Αιυροπομής της Αωμγής των υαδωσικών χρόνων, με την ζωή 800 δούλων-εργατών-ή εργαλείων με φώμη, για να μιλήσει με τα συμφορα της επομής κεινής, λοιπόν αυτή η εξουσιοφρευεια διακεεται μεσο στους αιώες και δυναπτιεται με την ευχρονη "λοχική": η επιστημή και η τεχνολογία έχουν τεμαχίσει την ανθρώπινη ογτότητα, την έχουν ακωμώσει και στην πιο βαθεία υνεία της υαεία το ύκτατον, τα υομήματα έχουν απιδιασθίριστεί υλία και έχουν προκφεροεί προς "αξιοποίηση". Τα σημερινά ιερατεία έχουν αλλάξει ευμπεριφορά υι υαχι καριυτήρα, υι αυτο ογτογυαλαται στην προίτητα που υιφραζεται η εξουσιοφρευεια. - τα ορια των ταζιυών διακωριεμικών υαθίστανται πιασφή: στα βίεβα της ηερασμένης δεκαετίας από τα ετήβια υερέμ της, η τεχασο της ταζής των 1.300.000.000 \$, υιοπαβε τα 800.000.000 \$ σε βίεβα υι και υικαδολίεσατα αταεχι-τεχνυραταετίας.

- 12- με την φοβία των επιστημόνων της κυβερνήσεως - που δηλώνει χρήση υσθε "επιστομολογία" για τον έλεγχο της επιστημονικής διερεύνησης των ανθρωπίνων - προβάλλεται στο πλαίσιο των διαχωριστικών εθολογικών σχέσεων και ο μεσοκαρπός θάνατος. Έτσι, οι εξωτερικές, οι πούλες, οι οινώνιες αντιφάσεις, μεταφράζονται σαν εσωτερικές υπερεξωτερικές συγκρούσεις και η ανθρώπινη εστία υφίσταται επιρροές στην πρωκτινοποίηση.

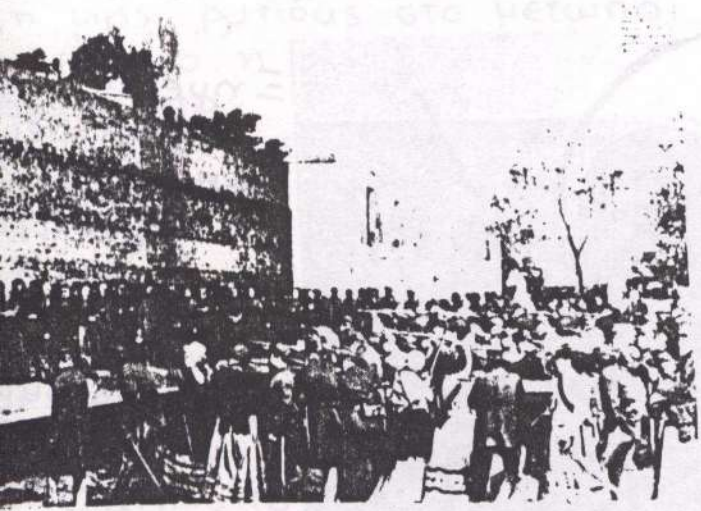

Έτσι, η επίθεση των διευρυτήριων της εθολογίας, είναι ψευδής, ποικιλητική και υσθολογική. Άφου διεκτυνεται πρωύτερο το όριο της υοινώνιης ανάγκης, το κυστέρι της υσθητικής ψεύθαινει στο και ηερύβουτο στο νορμολογικό υοινώνιο εώλια. Η επίθεση των εθολογικών είναι ψευδής, βίαση και αποτροπή.

3. Έχουμε, εν προκειμένω, ένα εθολογικό ανεργότυπο - μια υοινώνιη πρωκτινοποίηση - που η ευαισθησία του είναι ηερύβουτο δύνατη από τα πρτα αναθεωρήσεις που του διοχετεύονται, νοιώθει τπ εθολογικό ηερύβουτο να τον αφοδάλπει, εισφωτίζει μπροστά στο ενδεχόμενο της διεταπόησης του σε αυτό, επιπνεται στο ηερύβουτο, εηρηγνεται, ψεύθαινει. Άρνηση στη στρεβλώση της ούβιας του. Άρνηση στη θάναση των επίθυμιων του.
4. Υποποιοι αιμητοποιουν τη βίημη που ο εφερήμενος ερρυροποτυνεται. Διαιτωρία τους να ισοηδώνουν αυτή την βίημη αναθεω, ταυηζοντας την με την εθολογική διερεύνηση για της υοινώνιης του θάνατος. Διαιτωρία τους, υευτήμενο ηεβα σε μια εθολογική "δημοκρατία", που υσθολογικά απειλείται από τα εθολογικά της επιστημονικής υσθε υσθητικής υσθολογίας για ελευθερία.

5. Μια γραμμή στους "υπαταραμένους" υαφες εποχής φάνει. Πάντα ήταν
 ωριμή ή υποβέση της εξουσίας, μια και υαφες φέρει στην διάρκεια
 του αστικού πολιτισμού, το ζήτη της άσκησης για την ιστιή
 και την αυτονομία του ανθρωπου ήταν ανέλιμένο. Ως τέτο, οποιος προ-
 ετιθέσει να ηρεβδίσει την ιστορία των δρών υημεμένων υαφες ες κτην,
 όσο αυτό του επιτρέπεται ζηνίθε, υηοχίσει από τον πλούτο των
 ασημαίων που ρεί στις υηυιήες δε βέση ήε τις υνατότητες τους
 για αυτοαθερία.

6. Για το επιχείρημα υαποίω ηρωτοκρητικίων φρυοδαικίων εσαν εφόρο
 την ελλοτριωτή υαονήτες της βίας ε' υηον ποι την αβεί, δν υηοχί
 να επιθεή τιηότε ηαρηαιών από το ότι, όπως δν υηοχί "βία ζηνίθε"
 έτσι δν υηοχί "βία που αλλοτριώνει ζηνίθε". Εν ηαεί ηεριηωεί,
 αν η βία ενίηιτα βήη υρη και εηιτροηαιή βία της εηοκίαις
 εηηιεχει και την υνατότητα της αλλοτριώης ηου, τότε την ηεριηω
 από την αλλοτριωή των υνατότητων ηου.

Η φωτογραφία είναι από την ευτελεές ασηματουχών
 του υναρχίμου στρατου, αυλήτων και ηαηαδών υηουίτων,
 στις 26 Μαίου 1871 στο Παρίσι. Το ευτελεέτιο απο-
 σημα αηοτελεται από αηρες και ζηνιήες υοηιου-
 ναρίους ες. υηοιείται ηεβία, για την υοηιουα των
 Παριέτων. Παρηιαθείθε όπως ηορηιηήεθε το υηοχί εητο
 εηογίως.

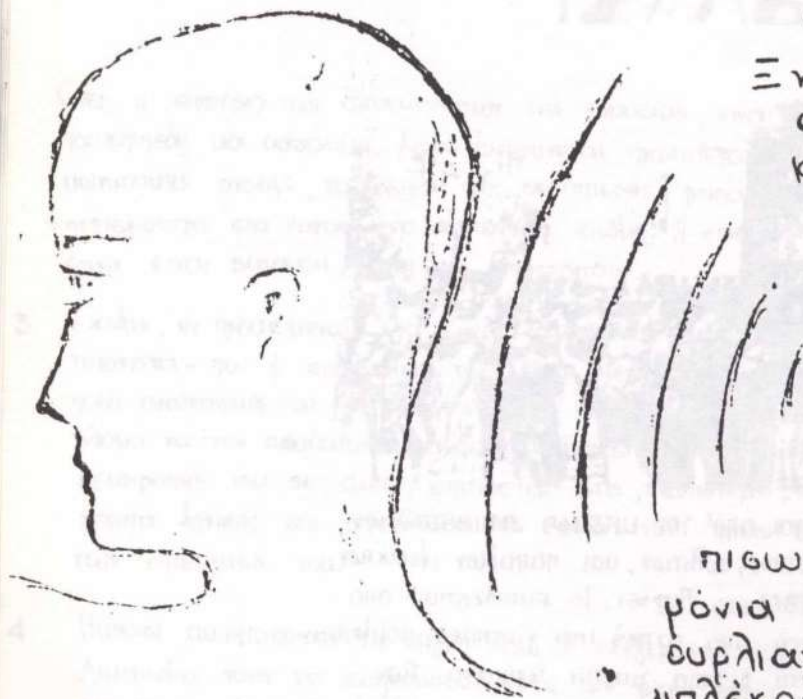

-14- Ο ερισανικευμένος κόσμος τραχούθα από
το βάθος της μυστικής κρύπτης, ενώ
έξω σурλιάζει ο άνεμος και το χαλάζι
μαστιχώνει τα πρόσωπα μας.

Ός χτες χαριτωμένοι ήρωες έρχου
παντορίμας, κρατούσαμε την καρδιά μας
και υποκλινόμασταν με ευχενική έκφραση
στο πρόσωπο.

Ός χτες χορευτές ενός μενουέττου,
φρωντας τις άμπρες μας περούκες, κι-
νούμασταν με ελαφρά βήματα μέσα σε
τερματίες βάλτες ολοφώτιστες και στολι-
βμένες χιορτινά.

(...)

Ξηπέρωθε η
άχρια μέρα
και να μαστέ
στο άχριο
δαδός

Πίσω μας
τα κακά
πνεύματα
με ψιδύρα
που όλο
πυκνώνουν,

πίσω μας τα δαι-
μόνια με νύξεις
σурλιάχτων που
ηπλέκονται με τις
βροντές της άχριας
καταιχίδας. Στόμα
τα βαρκοφάχων

αυτών νύξων

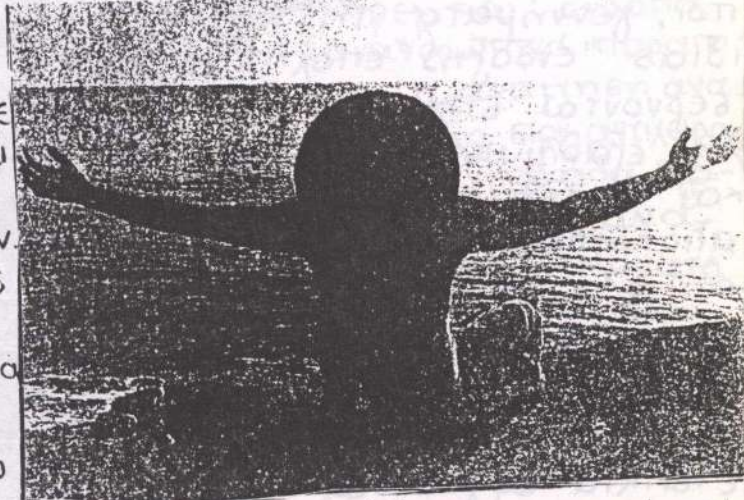

Το όνειρο αρχίζει με κίνηση υπερφυσικής -
-15-

Είναι προκάυρο, είναι μόνο μια παραδει-
κή χαλάρωση, ή έχουν πια βτερέψει τα
μεγάλα λόγια;

Αυτό που τώρα ενδιαφέρει είναι ένα
ξέπιασμα σε δακρυά, μια μικρή ξεστή κίνηση,
τα μικρά, τα τόσα δα χαριτωμένα μικρά στοιχεία
της ανθρωπιάς. Τα λεκτικά παιχνίδια πέθαναν,
η "προφητεία"πραχρατώθηκε, ήρθαν τα χρό-
α της ζωής ήρθαν με αχρείτητα και εκδι-
κώθηκαν και βάρωσαν και αλλαξαν το παν.
Απ'τα συντριμμία της παλιάς εποχής βγήκα-
με με λυπημένο βλέμμα, με ψυχή βκαρμένη,
σε ένα τερατικό βάρος κούρασης και την αρ-
χη μιας ρυτίδας στο μέτωπο.

Στ' όνειρο η
μορφή ήταν
ακρυμαλλη. Είχε
τη δύναμη και
την ομορφιά
αλλών εποχών.
Τη δύναμη της
καταστροφής
και την ομορφιά
του ορίζοντα.

Τυραννικό το
βάρος της απόφασης. Ο ορίζοντας αυτός
είναι η ακρη της Γης κι αρχή του χάους.
Είναι άραχε απλα μια κραυγή που το οπτικό
σφαλαρα ευδύνεται για την ύπαρξη της, μια
χραυγή που μεταφέρεται παραμένοντας σε
στάση αποβιαση απ' το ματι; Είναι το βήμα
αλλαγής διαστάσης;

Είναι η μορφή ορίζοντας;

Ο παρα-
λογικός
είναι τόσο
μεγάλος
που ώρες-ώρες
μοιάζει δύσκολη
η καταγραφή του.
Από τη μια άνθρωποι
'χαρούμενοι' κι "επι-
χιθμένοι" απολαμ-
βανουν στο ζεστό
τους σπίτι τα
επιτεύγματα της
τεχνολογίας. Από
την άλλη, άνθρω-
ποι, γεννήματα της
ίδιας "ένδοξης" εποχής,
βέρονται στην πιο χαμη-
λή εφελθίωση χάνοντας
και το τελευταίο ίχνος
αξιοπρέπεια. και πάνω
απ' όλα αυτά, ένα άχρυ-
πνο ματι παρακολουθεί
την κάθε μας κίνηση.

Κι ενώ τα τελευταία
ένδοξια αργοπεθαίνουν, ευνο-
χίζεται κι εκείνο το πιο βαδύ
ένδοξιο, που ακόμα ειδοποιεί
πως κάποιος μας έχει
βαλει β' έναν κλοϊό που

ΟΛΟ ΚΑΙ ΣΦΙΓΓΕΙ.

Κάθε παραμυθί και πλῆξη· από κάθε πλῆξη
κι ένα παραμυθί: -17-

Η ΠΡΟΑΙΘΟΝΙΑ ΠΛΗΞΗ...

Έχει ένα αγκάδι μπηχμένο στον αντίχειρα. Πηξε να κόψει ένα τριαντάφυλλο. Τα τριαντάφυλλα αυτοπροστατεύονται. Δεν επιτρέπεται να αγγίξει κάτι τόσο όμορφο όσο ένα τριαντάφυλλο.

Κάθε φορά που πάει να αγγίξει κάτι, η πλῆξη στον αντίχειρά του/της προκαλεί έναν όμοιο πόνο. Ιδιαίτερα από τότε που αποφάσισε να μην αγγίζει όταν πονά.

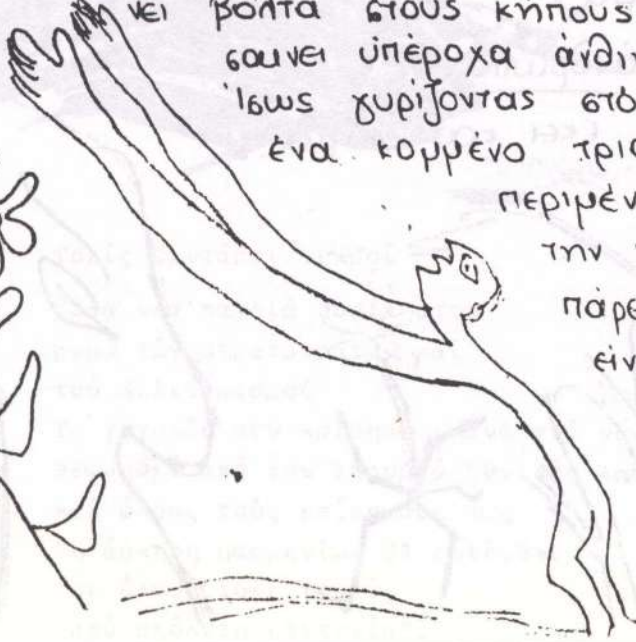
Καρδιά φοβά φοβάται μήπως ποτέ δεν έρθει η ώρα.

Σηκώνεται. Ανοίγει πορτοφάνουρα του μυαλού του/της, φως απλές· κάνει γενική καθαριότητα. Ταχτοποιεί τα βιβλία. Βλέπει πόσο η ήδη μικρή μειοψηφία όπου ανήκει τείνει να περιοριστεί στον εαυτό του/της. Παρατηρεί και ενδοπατηρείται, ενώνεται με το πανανθρώπινο παράπονο, διαδηλώνει την πανανθρώπινη αγανάκτηση, ανα

ζητά το γιατρικό για την πλῆξη στον αντίχειρα. Το επόμενο πρωί, αν έχει λιακάδα, βγαίνει βόλτα στους κήπους και αναβαίνει υπέροχα άνδρια αρώματα. Ίσως χυρίζοντας στο σπίτι βρει ένα κομμένο τριαντάφυλλο να

περιμένει έξω από την πόρτα. Θα το πάρει μόνο αν είναι κόκκινο.

Αν, γάλι, βρέχει, βγαίνει τρέχοντας και φυτεύει

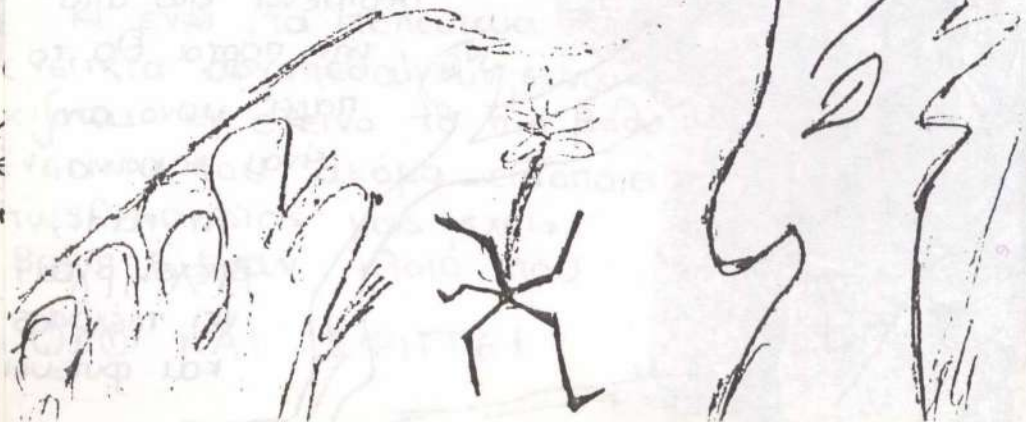

για
τριανταφυλλία

στα στο παραθύρο του/της
θα έχει από πριν διαλέξει το χρω-
μα της και τη θέση όπου θα τη φυ-
τέψει.

Αν χιονίζει, σταθεί κάτω λιγο ζεστό
αίρα από την πληγή του αντιχειρα και
δίνει στο χιόνι μια τριανταφυλλένια απόχρωση
ώσπου να του λυγίσει την ψυχρή καρδιά
και να αφήσει ^{ακατάληπτο} ένα κομμάτι ζεστό χώμα,
όπου θα φυτρώσει από μόνη της μια τρια-
νταφυλλία. Σίγουρα θα φυτρώσει και τα
λουλούδια της θα 'χουν το πιο γλυκό αι-
ματινο χρώμα.

Όπου άνθρωπος,
εκεί και αίρα. ■

Τρεις φαντάρσι νεκροί

Τρία νέα παιδιά θυσία στον
βρωμό τήν στρατοκρατών και
τού Μιλιταρισμού

Το γεγονός σεν κρίθηκέ ικανό για να μην
θεωρηθεί από τον Υπουργό Εθνικής Αμύνης
και όλους τούς επίσημους πως
"η άσκηση Παρμενίων 91 εοστέφθη
σε όλους τούς τομείς
από απόλυτη επιτυχία".

Την δυνατή εκείνη σιωπή

Βεβαιώνοντας να γράφω για το "θέμα" αυτό, είμαι αναγκασμένος να επιλέξω τη σιωπή. Τη δυνατή εκείνη σιωπή, που θα έπρεπε να περικυκλώνει, για να εξανεμίσει όλη αυτή τη λαίλαπα της (παρα)φροσύνης και του επιτειθεμένου στύλ όπου χρόνια καλλιεργήθηκε και που δεν είναι τίποτε άλλο, παρά το τυράκι που έφαγαν όλοι σχεδόν οι ομοφυλόφιλοι για να βγούν να απολογηθούν, γιατί είναι "τέτοιοι".

Κι όμως, μια τέτοια απολογία θέλω να επιχειρήσω κι εγώ, πρώτη και τελευταία, θέλοντας να "πω" ό,τι μέχρι σήμερα θα ήθελα να ακούσω... Ανήκω κι εγώ, φίλε αναγνώστη σ'αυτή την "ομάδα", που όμως μισώ την ίδια - κι αυτόθελη - γκετοποίησή της. Αρνούμαι να πάω στα GAY BAR και να καμακάνομαι, επειδή "οι ομοφυλόφιλοι είναι κυνηγετικά πλάσματα". Μ'αυτό τον τρόπο, δεν θέλω να κουβαλώ όλη αυτή την ιστορία του... κινήματος, της στάσης που λέγεται GAY αγάπης.

Πεδίον του Άρεως, Ζάππειο, ALEXANDER, Αλέκος.... γνωστοί τόποι στον GAY χώρο, όπου επιχειρείται το ξέρασμα όλης αυτής της ανακύκλωσης της σάρκας, στην ιερότητα της οποίας επιχειρείται η σπύλωσή της με το τετριμμένο, το εφήμερο, το δισυπόστατο, και όπου αναπαράγεται ακόμα και μέσα από τη μουσική η σύνδεσή της με το γυναικείο φύλο. Είμαστε λοιπόν όλοι μας αδερφές του ελέους;

Μία μονάχα δικαιολογία μπορώ να ανιχνεύσω και να προτάξω σ'όλο αυτό το κομφούζιο: κανείς... "STRAIT", δηλ. ετεροφυλόφιλος δεν μπορεί να νιώσει, όσο και να συμπαθεί τους GAY, όλη αυτή τη δύναμη των GAY να ζουν τη ζωή τους, ήπια κι αν είναι αυτή. Όμως, αυτό είναι ένα άλλο θέμα, όπου σηκώνει άλλου είδους προεκτάσεις.

.....

HAPPENINGS, εκδηλώσεις, συναντήσεις, μαζώσεις των GAY.... Μόλις πρόσφατα το περιοδικό "Κράξιμο" οργάνωσε μια τέτοια μάζωση σε αθηναϊκό λόφο. Μηδέν εις το πηλίκον. Υπαίθριο BAR, όπου ο καθένας λειτουργούσε ως διακοσμητικό στοιχείο, ενός περιττώματος. Γιατί φιλιτάτη κυρία "Πάολα", με καλείς να παρευρεθώ με άλλους ομοίους μου -τι λέξη κι αυτή- σ'ένα χώρο.

Για να κἀνώ τι, για να πω ή να ακούσω τι; Ποιά η διέξοδος και η έκφρασή μου ως άτομο; Αιήστε μας να συνειδητοποιούμε ο καθένας με τον προσωπικό του τρόπο, τι είναι. Εσείς, το μόνο που προσπαθείτε να πετύχετε είναι να επιδείξετε, για να μην πω επιβάλλετε —έναν ορισμένο τρόπο συμπεριφοράς, ή ακόμα να κείτε —και μην σας φανεί πασάξενο— το γιατί. Αυτό το γιατί, όπου επιθυμώ να καταρρίψω με τη σιωπή μου.

.....

ΑΡΝΟΥΜΑΙ ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΣ. ΕΙΜΑΙ ΜΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΡΩΤΕΥΕΤΑΙ ΕΝΑ ΑΝΔΡΙΚΟ ΣΩΜΑ, ΠΟΥ ΚΟΥΒΑΛΑΡΕΙ ΜΙΑ ΨΥΧΗ, ΠΟΥ ΛΑΧΤΑΡΩ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩ, ΝΑ ΑΠΟΜΥΘΟΠΟΙΗΣΩ ΚΑΙ ΝΑ ΧΤΙΣΩ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΠΟΥ ΘΑ ΜΑΣ ΕΝΩΣΕΙ.

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΟΥΤΕ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΣ, ΟΥΤΕ ΕΤΕΡΟΦΥΛΟΦΙΛΟΣ, ΟΥΤΕ GAY, ΟΥΤΕ ΑΔΕΡΦΗ, ΟΥΤΕ ΠΟΥΣΤΗΣ, ΟΥΤΕ ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ, ΟΥΤΕ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΣ.

ΑΠΛΑ: ΘΕΛΩ ΝΑ ΑΦΗΣΩ, ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ, ΝΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΕΙ Σ'ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΠΘΕΙ, ΕΙΤΕ ΑΥΤΟ ΛΙΓΕΤΑΙ ΑΙΩΝΙΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ, ΕΙΤΕ ΕΣΩΤΕΡΟΣ ΕΑΥΤΟΣ.

ΕΣΥ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΕΙΣ ΤΟΥΤΕΣ ΤΙΣ ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΣΥΝ-ΚΙΝΗΘΗΚΕ ΜΕΣΑ ΣΟΥ ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ ΤΟΥΤΟ: ΘΑ ΜΕ ΒΡΕΙΣ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΩ ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΜΕ ΥΓΡΑ ΜΑΤΙΑ ΣΕ ΑΔΕΙΟΥΣ-ΓΕΜΑΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ. ΑΝ ΚΑΠΟΥ ΜΕ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΘΕΛΗΣΕΙΣ ΝΑ ΜΕ ΓΝΩΡΙΣΕΙΣ, ΑΣΕ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΑΠΟ-ΛΟΓΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΛΒΥΘΕΡΩΣΕ ΤΟ ΣΩΜΑ ΣΟΥ ΣΤΟ ΔΙΚΟ ΜΟΥ....

ΔΙΑΤΗΡΕΙΣΤΕ ΜΟΥ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ, ΤΩΡΑ, ΝΑ ΣΩΠΑΣΩ.....

[M] Ένας Άνθρωπος

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΨΥΧΟΤΡΟΦΩΝ
ΚΑΙ ΤΑ ΨΥΧΟΤΡΟΦΑ ΤΗΣ ΒΕΟΥΣΙΑΣ

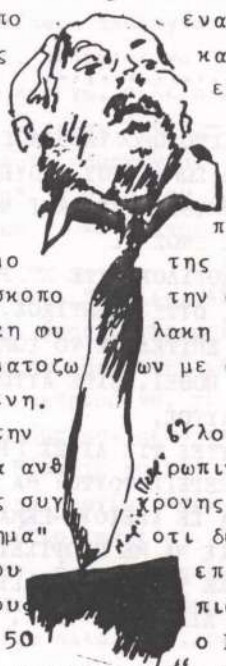
Η εξέγερση εναντίον στην εξουσία ήταν και παραμένει μέχρι σήμερα, το αληθινό αμάρτημα, το κλασσικό έγκλημα της ατομικής προσωπικότητας.

Η ανακάλυψη της ασπιρίνης το 1899 και η παραγωγή της από την BAYER σημαίνει συναμα και την γέννηση της φαρμακευτικής βιομηχανίας, μιας βιομηχανίας όπου μέσα από ένα μηχανισμό διανομής, καλείται (Μέσο της δυνατότητας της άμεσης πώλησης στο πλατύ κοινό) να θεραπεύσει μια κοινωνία η οποία μέσα από ένα τεραστίο Ζουρλομανδία επανενταξής (Χρησιμοποιώντας και το νομοθετικό σύστημα) δημιουργεί "φυχικές ασθενείες".

Εδώ βεβαία απαραίτητος σκοπός είναι ο εγκλεισμός σε ψυχιατρικό νοσοκομείο.

Το Κράτος θεραπευτής είναι γεγονός. Κοκτεϊλ φυτοδιεργετικά και παυσίπονα που βοηθούν τους εργάτες να αντέξουν τον ρυθμό της αλλυσιδας παραγωγής. Επιβολή και χειραγώγηση με σκοπό την συντριβή της ανθρώπινης υποστάσης μέσα από την χημική φυλάκη του ψυχotropου. Δημιουργία εγκλειστών πειραματοζώων με σκοπό την επινοηση νέων μεθόδων φυτοποίησης του ασθενή. Όλα αυτά λοιπόν ενταγμένα στην λογική του ότι, αν δεν καταλαβένει αυτά που κάνει ένα ανθρώπινο όν κανέ του διαγνώση, τασονται στην προσπάθεια της σύγχρονης ψυχιατρικής να χαρακτηρίσει "ψυχοπαθεια" και "έγκλημα" ότι δεν εντάσσεται σε συγκεκριμένους κοινωνικούς ρόλους που επιβαλει η εκαστοτε εξουσία. Πιο συγκεκριμένα ένας από τους πιο φημισμένους Αγγλους ψυχιατρούς της δεκαετίας του 50 ο ROBERT H. FELIX ελεγε ότι το πρόβλημα με τους ψυχοπαθείς και τους έγκληματιες είναι να βρεθεί ένα φαρμακο για τον εγκέφαλο που να τους γερνάει όσο γίνεται γρηγοροτερα, γιατι μετα την μεση ηλικια αυτοι οι ανθρωποι το βρισκουν υπερβολικα κουραστικο να δημιουργουν φασαρίες.

Οι ευχές του εκπληρωθηκαν πολυ συντομα οταν απο το 1955 και μετα, αρχισε η χρηση της Φενοδιαζίνης (Δαργκακτειλ κλπ.) και αργοτερα του Αλοπεριντολ σε κανονικη δοσολογια.

Έτσι λοιπόν μέσα από νομοθετικούς μηχανισμούς η εξουσία προσπαθεί να ελεξει ταξινομώντας-σε κατηγορίες αρρωστων- την ανθρώπινη συμπεριφορά, σηματοτώντας ταυτοχρονα και την καταπίεση της μέσα από εξυπνα

φτιαγμένα νομοθετήματα.

Εκκινώντας βασικά σ'είας και συγκεκριμένα επί Υπουργίας Λαδά και συνεγίζοντας επί Υπουργού του ΗΔΣΟΚ Φλώρου (Ν.1729/87) ερχονται να περάσουν την πλήρη αστυνομική-καταστολή όπου ο "ψυχικά αρρωστός" χρειάζεται πλέον να επιδεικνύει την αστυνομική του ταυτότητα, γιατί τέτοια προβλέπει ο νόμος αυτός: Η συνταγή πρέπει να γράφει συνταγή ναρκωτικών και τον αριθμό της αστυνομικής ταυτότητας του ασθενούς! Κι έρχεται τώρα η μέχρι πρωτίστως Υπουργός υγείας Γιαννακού Κουτσίκου η οποία έχει διδαχτεί το θέμα από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα (Διεθνές κέντρο εξουσίας) και έχει δει πως αντιμετωπίζεται το "πρόβλημα" της κατάχρησης ουσιών σε κοινωνίες "προηγμένες".

Ετσι απαλλάσσει τον όρο συνταγή ναρκωτικών που εισήγαγε ο Φλώρος (Ν.1729/87) και εισαγει στη θέση της ένα κωδικό αριθμό για να διασφαλίζεται έτσι το απαγορευτικό (Ο ΒΚΑΜ σε πλήρη εφαρμογή).

Παραμένει όμως η αναγκαστική γραφή στη συνταγή του ασθενούς ο οποίος θεωρείται πλέον υπο-πτος.

Ετσι λοιπόν η αστυνομική ταξινόμηση σε πλήρη εφαρμογή που οι ταυτότητες φαρμακο-βρίσκειται σε εφαρμογή προσωπικές γίνονται τερα-στία κελλιά (Μεσα από ένα συγκεκριμένο ορισμό) έτοιμα να εγκλείσουν όσους δεν παραγουν.

Εκπονος τους η προστασία της κοινωνίας και η εμποδισή της αποσυνθε-σης των θεσμών της.

Τον ρολό βεβαία του θεραπευτή περα από τα ψυχοτροπα έρχεται έδω να το παίξει ο ψυχίατρος. Συνδεοντας τις εννοιες "ψυχασθενεία" και εγκληματικότητα εναντιωνεται σε κάθε προσπάθεια διακρίσης τους, με τον ισχυρισμό ότι ψυχική αρρωστία και εγκλημα είναι ένα και το αυτό, και ότι οι ψυχικά ασθενείς είναι επικίνδυνοι μια και που οι ψυχικά υγιείς δεν είναι.

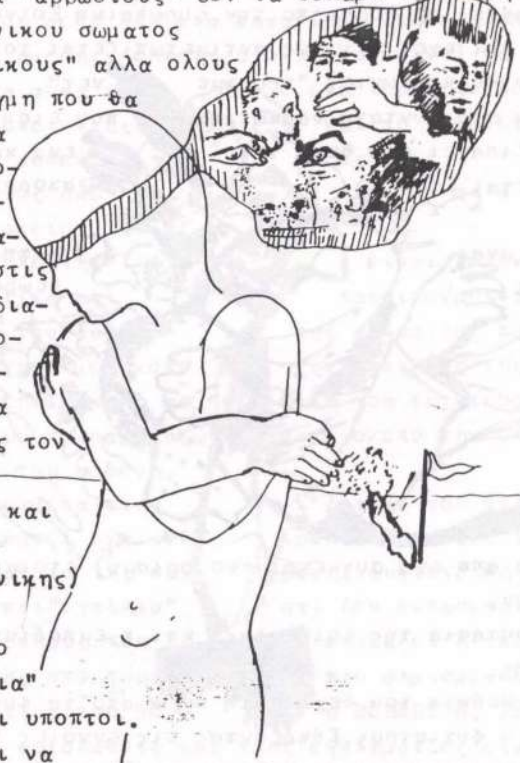
Ετσι λοιπόν η εσκεμμένη προσπάθεια (Του Κρατους θεραπευτή) συσκότισης των διαφορών μεταξύ ψυχικής αρρωστίας-ψυχιατρικού αδικήματος και επικινδυνότητας-ποινικού αδικήματος έχει σαν αποτέλεσμα την προ-σπάθεια αντικατάστασης της αυτοδιαθέσης της επιθυμίας σε θεραπευτική

τυραννία μέσω των ψυχοφαρμάκων όπου μετατρέπουν την ανθρώπινη φύση σε πειραματοζώο.

Κάθε φορά που οι ψυχίατροι διατυπώνουν ένα καινούργιο κανόνα ψυχικής υγείας με την απαραίτητη φαρμακευτική αντιμετώπιση, δημιουργούν μια νέα κατηγορία ψυχικά αρρωστών όπως ακριβώς κάθε φορά που οι νομοθέτες θεσπίζοντας ένα καινούργιο περιοριστικό νόμο δημιουργούν μια νέα κατηγορία "εγκληματιών".

Λέγοντας φυσικά "αρρωστούς" δεν θα θέλαμε να θεωρήσουμε έτσι μια μερίδα του κοινωνικού σώματος "Σχιζοφρενείς-παρανοϊκούς" αλλά όλους εμάς που από την στιγμή που θα γεννηθούμε η κοινωνία μας φοράει ένα ζουρλομανδύα. Μας "διαπαιδαγωγεί", δηλ μας αναγκάζει να συμμορφωθούμε στις δικές της επιθυμίες διαμορφώνοντας τις συμβολικές μορφές της τρελλας που παράγει, αλλά επιπλέον καθορίζοντας τον τρόπο ύπαρξης, διεύθυνσης, ενίσχυσης και καταληξης αυτής της παραγωγικής (βιομηχανικής) διαδικασίας. Μέσα λοιπόν σ' αυτό το πλαίσιο οι όροι "υγεία" και "τρελλα" γίνονται υποπτοι. Ο "σχιζοφρενής" μπορεί να είναι κάποιος που δεν ~~μπορέσει~~ η δεν θέλησε να υποταχτεί. Τίποτα άλλο. Έτσι λοιπόν αγχολυτικά και ψυχοτροπα λειτουργώντας πάνω στο ανθρώπινο μυαλό και σώμα έρχονται να αναδείξουν συγκεκριμένους κοινωνικούς ρόλους-φυλακές όπου η ανθρώπινη υποστάση θα μπαίνει σε μια διαδικασία θεραπείας και η κάθε προσπάθεια αντίστασης θα χαρακτηρίζεται ψυχοπάθεια και εγκλημα. Τα Ψυχιατρεία τώρα σαν χώροι πειραμάτων και εγκλεισμού υπάρχουν εδώ και τρεις περίπου αιώνες, ενώ οι αποφεις του ανθρώπου για την τρελλα είναι τόσο παλιές όσο και η γραπτή ιστορία.

Μια μελετη της προελευσης των Ευρωπαϊκων τρελλοκομιων τον 17ο αιωνα κανει ολοφανερη την διαπιστωση οτι κατα την εγκαθιδρυση τους οι θεσμοι αυτοι δεν θεωρουνταν ιατρικα και θεραπευτικα μεσα, αλλα κατασκευασματα παρομοια με φυλακες, για τον εγκλημα των κοινωνικα ανεπιθυμητων ατομων. Γυρω απο αυτον τον πυρνα αναπτυχθηκε ενα πλατυτερο θεσμικο συστημα δημοσιων και ιδιωτικων νοσοκομιων και τρελλοκομιων, και ο εγκλεισμος σ'αυτα βαθμιαια καθιερωθηκε να δικαιολογεται με βαση την "παρφορσυνη".

ΣΕ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΤΑΠΙΣΕΞΗ

Η ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΒΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ

ΣΕ ΜΙΑ ΒΑΒΥΘΕΡΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΒΙΝΑΙ ΒΙΓΚΗΜΑ

Η Τρελα υπαρχει σαν ενα ειδος παραληρηματος οπου συνισταται στο να εκφραζει μια ανειπωτη αληθεια σε μια απεριγραπτη κατασταση.

DAVID COOPER

ΙΣΤΕ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΡΕ; ΦΩΝΑΞΕ Ο ΓΕΡΟ ΣΟΦΟΣ. ΥΠΕΡ ΤΕ ΔΕΙΧΤΕ ΜΟΥ ΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΣΑΣ

εφ'ερρης μηνας, βαθυ φαινοπιωρο. Νοεμ'ερρης μηνας, χρονικος τοπις που ημριζει εεζερεβη.
εμ'ερρης μηνας, μηναις των δικων. Διασθηκαν και καταδ'ησθησαν μαθητες κελιηριμνοι
το τα ματ, διασθηματ 33 αναρχικοι επειδη ευφραειν εμρηπαντα αλληλεγγυη στους
ηπαθ'ημωσεντες, διαμαζονται αναρχικοι μαθητες, δια εμρημηρο εσχαιου, χωρις το παρ-
αφορο στοιχειο, περαν της ιδεολογικης ταυτοτητας των μαθητω, διαμαζονται οι Μαθητες
η Σημωριαιοι, αναρχικοι αλληλεγγυηοι ε'εγιν υμνηριμνο προημιο, δικαιοσονται αναρχικοι-
μητι αρνητες, διαμαζεται ο ετεθεριμνος φυλακιμμενος Γ. Παροπουλοσ, διαμαζεται...

Μηπως δεν ειναι πασιφανη πως διαμαζεται μια συνολικη αντιληψη, μια σταθι
ζωησ; Διαμαζεται η επιθυμια της ρηθ'ησ με το υαθεστωσ, της ευηκρουησ με
την απαιταχοθεν ευπορευομην εδωσια. Αυτη η επιθυμια δεν μπορεί παρα να
ειναι παρανομη ηια και πραγματωγει τα σνειρα των προητων. Αυτη η επιθυμια
δεν ειναι παρα η παρανομια που αντιςτευεται ετην νομιμοτητα του εχεληματωσ.

εμωνα εγωσ αναρχικου ειναι ταυτιμμενη με τον νεαρο, μαλληα, με το παλουκι στο
ρι και την ανομολογητη υαταστροφη στο τρεπαικι. Ετει χωρις λογο. Χωρις λογο.
α λοιπου μια εμωνα που ειαχει υι ενα ρολο στο υαγωνιμνο χηνεσθαι. Ο ρολοσ
η "αναρχικου". Ενασ ρολοσ που διαχεεται ετην υακωνια και θεσματος υηι εστεδει
εστρακιζεται ετη δραφικότητα. και ουβιωσ υηαρχουσ ανθρωποι που ταυτιζονται με τον
ηλο, με τα χαραυτιριστικα ηη αυτωσ ειαχει. Αυτο το υατορωμωσ εσ τους το υαταλογο-
υμμε, ειδ' αλλωσ θα υποβαθμιαζε υαεπιτυχωσ τους εχελεαλωσ της κυβερνητικησ.

"Το βαθιμο ειναι να οπισενωθει ο ανθρωποσ απο τις επιθυμιασ του, και να βρει
υαταχυμα στο θεαμα εε ελεγχομμενη ζωη. Μωαχα η τριτη δυναμια δεν εχει
με τι να ταυτιςται, υτε αντιπαλο, υτε ομηεν εραταστατη ηχητι. Προκειται ρα
τη δυναμια της ταυτοτητασ, εμνηη που ο υαθ'ημωσ αναχωριζει και ρριουει
του εαυτω του. Εδω υαενεαωσ δεν αποφασιζει για ηενα, υτε ετ' ονομα ηου.
ε'ω η ελευθερια ηου, ειναι ελευθερια ε'ηλωνωσ." R. Vaneyigem

η δ'ιμιασ του Νοεμ'ερρη επαγε του υαδιμια. Ο ρολοσ του αναρχικου χηεται υοημιατα
εη αναδουεται μια υαθολικη αναρχικη αντιληψη, ηλωσια εε θεωρικη και ηραυτικη,
ηου εηδηκωνεται με μια θεβριμκη επινεσθ'η απο ανθρωποισ, ηηωσ υαεχωσ ηραδει
εη εηει τους, το ηεβα-ε'ω.

Αυτη η ευρηξη αυτω του υαδιμια δ'η υαυσθημια απο ηον'ωα ετην
υακωνια του θεσματος ηου διαχωριμμε, ηον'ωα παρα μονο ετα ιδ'ια ηαυ
τ' αυτια. Μηπορευμμε να δουημ ευημ'ημμεσ υαημερεσ, βουρι ηηηροφικουσ, τουσ
φαισθησθηδεσ των υοημιατων γ' αλυηταγε ηακωμωρθητα.

ηεσ επαναστατεσ ρε; Φωναξε ο γερο-σοφοσ. Τυτε δεικτε ηου πως φυλακιμμενουσ εασ.
ηαγε μια βολαι ηπαρηηα ετισ φυλακεισ και τα υιασσημια...

...κι όλες οι μουσικές τώρα να σταματήσουν
καθώς το φεγγάρι μας κοιτά
για τελευταία φορά
και η καρδιά μας γίνεται κομμάτια
κάτω απ' το βάρος
ενός ασήκωτου συναισθήματος ...

18-88

ΕΙΜΑΙ ΕΔΩ ΜΟΥ'ΠΕ.ΕΙΣΥ;
ΓΡΕΚΟ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ
ΥΨΑΛΟΥΣ ΣΕ ΒΥΘΟΥΣ
ΣΚΟΤΕΙΝΟΥΣ

ΠΥΛΙΑ ΜΠΕΡΔΕΥΟΝΤΑΙ
ΣΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΜΟΥ
Η Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ
ΚΛΑΙΕΙ

Σαλίφια κρητιόια
νέκρως σφουγγαίως άσπιδας
επιδύματα
Πελοία πρόσωπα και λόγια
Ασυναρτησίες...

ΟΤΑΙΝΕΝΕΣ ΚΡΑΥΓΕΣ
ΣΕ ΒΑΤΙΑ ΚΑΦΡΩΝ,
ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΣΟ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

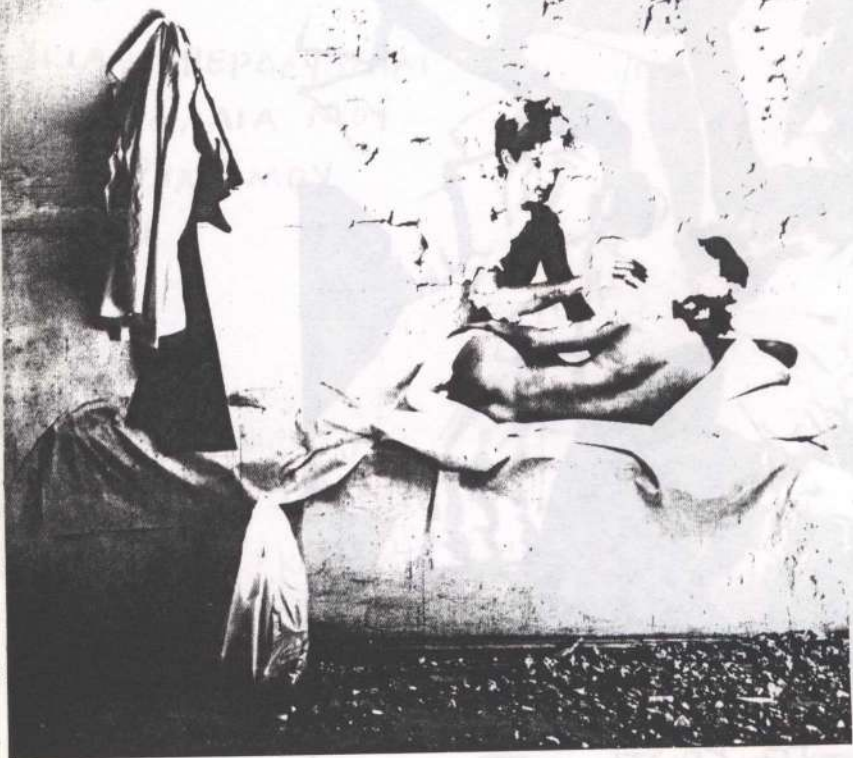
...ΤΙΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ
ΣΙΓΟΥΡΑ ΝΑ
ΠΕΤΑΝΕ
ΣΕ΄ΑΥΤΙΑ ΣΟΥ.

Έσπασε το κουτί της σιωπής
στο έφομο
και κάθε ήχος κόπηκε
απότομα...

Κολομαύ στη μελαγχολία των
φθινοπωριάνικων σούραιτων.

ποίησή είναι γού τάνη της σιγήσει μελαγχολικη

Ένα μισοφέγγαρο παρουσιάζεται
στο σκοτάδι της απαρξίας μου
λίγο πριν σειρευτώ.
Κίτρινο μισοφέγγαρο.

Το χρώμα της απουσίας σου

κι αν ήταν να μην είναι είσαι

δεν υπάρχει λόγος να τα
φαντασιεύεις αλλιώς ελέει.

Τις πεταλούδες σίγουρα

να πιάνει οι άμαχοι

Μια μεγάλη κόκκινη βελιά

να έχουν...

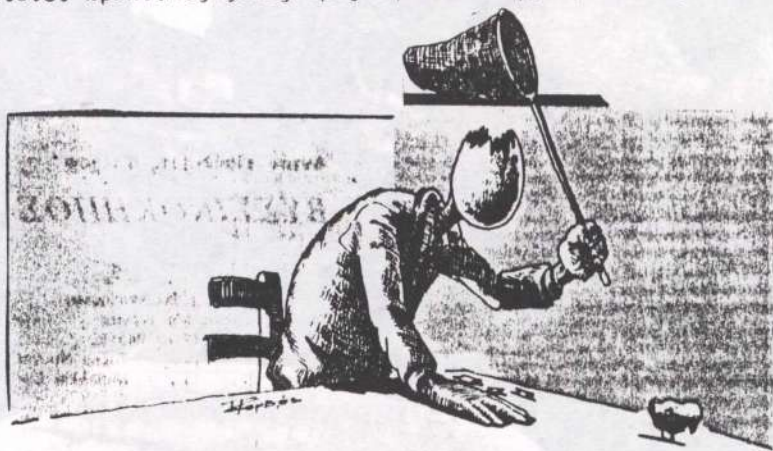
Δημιουργείται ένα ζήτημα σε σχέση με την πολιτική αλληλεγγυής που ακολουθείται κάθε φορά για την απελευθέρωση κοινωνικών αγωνιστών-ομηρών του κρατικού μηχανισμού.

Χαρακτηρίζεται κοινωνικός αγωνιστής αυτός, που μέσα από το φάσμα της καθημερινής του δραστηριότητας, πραγματώνει την ανατροπή των αστικών κοινωνικών θεμάτων, σε αντίθεση με αυτόν που διαχωρίζει την πολιτική του δράση από τις καθημερινές καταστάσεις.

Αυτός ο κοινωνικός αγώνας είναι και το κύριο χαρακτηριστικό αυτών που συλλαμβάνονται και συναμα ο κύριος συνδεδετικός κρίκος με αυτούς που θα συμπαρασταθούν. Κι εδώ τονίζω ο κύριος συνδεδετικός κρίκος, γιατί τυχαίνει πολύ συχνά να υπερασπιζομαστε ανθρώπους που δεν τους έχουμε γνωρίσει ποτέ σε επίπεδο διαπροσωπικό.

Ταυτόχρονα με τον προσδιορισμό τρόπου εκφρασης της αλληλεγγυής, αν και δεν θα έπρεπε σύμφωνα με τους νόμους της απλής λογικής, τίθεται κι ένα ερώτημα:

η πολιτική αντίληψη θα ενσωματώσει την εμπραχτη αλληλεγγυή στους κρατούμενους μέσα στα σωθικά της ή θα δανειστεί πρακτικές ξένες προς την ίδια της την ουσία;

Ός τα σήμερα εκείνο που κατά κορον παρατηρείται είναι μια αλληλεγγυή, που πέρα από μια παγία πολιτική πρακτική (πορεία, αφίσσα κ.λ.) κινείται μέσα στα πλαίσια αυστηρά της κυριαρχής αστικής αντίληψης. Επειδή κι απ αυτούς που την ασκούν υπάρχουν σφαιρικές αντιφάσεις που αναδεικνύονται, τονίζεται η αποδεδειγμένη "αποτελεσματικότητα" και γίνεται επικλήση της αναγκαιότητας αυτής της αποτελεσματικότητας από τις ασχημες συνθήκες ομηρίας των εκαστοτε κρατούμενων στις φυλακές. Εδώ τονίζω το "παρατηρείται κατά κορον", γιατί μοιάζει πια να μην υπάρχει τρόπος αλληλεγγυής ουσιαστικός πέραν από την επαίτεια συμπαραστάση από τους διαφορούς "επώνυμους", φορείς, καλλιτεχνες.

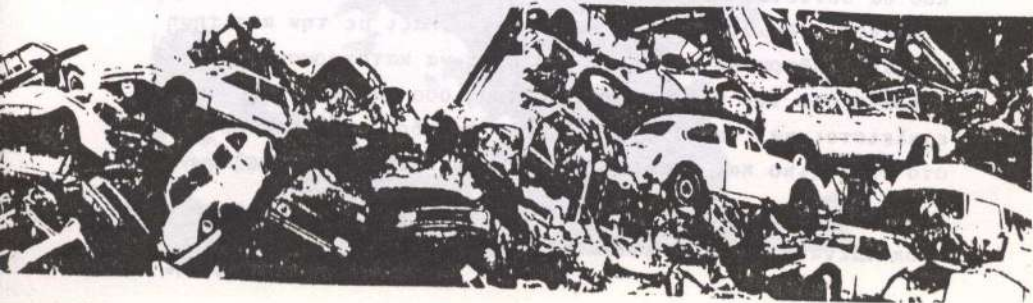

Με αυτον τον τροπο οχι μονο διακοπτεται η ροη μιας αντιεξουσιαστικης δρασης,αλλα ολη αυτη η αντιεξουσιαστικη αντιληψη αντιμετωπιζεται απο τα ιδια τα υποκειμενα της σαν μια διατρητη θνησιγενη ουτοπια.

Στην αντιθετη περιπτωση ο αξονας αλληλεγγυης δεν μπορει παρα να αποτελει συνεχεια και προεκταση αυτου του κοινωνικου αγωνα που ασκειται καθημερινα.Κι εκιεδη φανταζομαι οτι εχει ωριμασει η κατασταση που προξενησαν οι παραπανω παραγραφοι κι ηρθε η στιγμη των προτασεων,ε λοιπον εγω δεν θεωρω σημαντικό το να προτεινω κατι συγκεκριμενο.Στην παρούσα φαση θεωρω πιο σημαντικό να πληξω την αποτελεσματικοτητα των μεθοδων ασκησης αλληλεγγυης που ως τα τωρα εχουν δοκιμαστει.Το θεωρω πιο σημαντικό,γιατι αυτη η "αποτελεσματικοτητα"ειναι που εχει μπλοκαρει καθε διευρυνση των πρακτικων αλληλεγγυης και μας εχει καθηλωσει σε αντιφατικες λειτουργιες.Ξεπερνώντας την"αποτελεσματικοτητα"των πρακτικων αυτων θα απεγκλωβιστουμε και τοτε_αυτο ειναι το πιο σημαντικό-θα δοκιμασουμε δικα μας πραγματα,που θα ειναι και πιο αποτελεσματικα μια και θα συντιθενται με μεγαλη ευκολια απαλλαγμενα απο αντιθετικες καταστασεις.

Τακεινη μου αποψη ειναι πως η απελευθερωση των εκαστοτε κρατουμενων αγωνιστων δεν ηταν αποτελεσμα κινηματικων διαδικασιων αλληλεγγυης-χωρις να θελω να υποβαθμισω την συνεισφορα τους-ως ενα τουλαχιστον βαθμο-αλλα κυριως η αδυναμια του κρατικου μηχανισμου να υπερβει τις αντιφασεις της δραστηριοτητας του στα κλαισια της αστικης δημοκρατιας. Αυτος ειναι και ο αξονας στον οποιο κινειται και η νομικη υπερασπιση των κρατουμενων.

Εχουμε επομενως "μια συνιστωσα οποιας εστω συνεισφορας στους φυλακισμενους αγωνιστες,που εμπεριεχει επαγγελματιες"καλλιτεχνες", "εκπαιδευτους"κονδυλοφορους,μισθωτους πολιτικους και "μαζικους"φορεις,ταυτοσημη με τημ συνιστωσα μεγιστου κακου στην οποια κινηματοκη προοπτικη του αντιεξουσιαστικου λογου, που περα απο αυτοκαταστροφικες τασεις,προσφερει και διάφορα αλλοθι συμπαρατασσομενος με κοματι του κυριαρχου λογου.

Είτε το φετούμε είτε όχι, η πολυμορφία του κοινωνικού αγώνα αντανάκλαται από την πολυμορφία δράσης αντιστοιχών ομάδων. Έτσι δικαιολογείται και το γεγονός πως ο εκάστοτε συλληφθείς αντιμετωπίζεται με διαφορετική δυναμική, εξαρτώμενη από την συναφεία των ομαδοποιήσεων. Αυτό το γεγονός μαζί με τις διαφορές που ανακύπτουν μεταξύ των ομάδων από τις αντιπαράθεμενες ή και αντιτιθέμενες αποψεις και εκτιμήσεις, αποτρέπει την συγκροτηση ενός ενιαίου αντιεξουσιαστικού κώδικα αλληλεγγύης κι επιτρέπει ταυτοχρόνα ευκαιριακές αρπαχτές λύσεις που προσφέρονται από τις συνταγές της κυριαρχής λογικής.

Τώρα όσον αφορά τις εκ των προτερων δεδηλωμένες εκτιμήσεις για την αναποτελεσματικότητα μεθόδων περην αυτών που έχουν δοκιμαστεί και με προταξη την αναγκαιότητα άμεσης απελευθέρωσης συντροφών του στυλ: δε δεχομαστε να φαχτούμε πάνω στους συντροφους μας, αυτές χαρακτηρίζονται τουλάχιστον χυδαίες, μία και δικαιολογούν ας πούμε

το φαξίμο πάνω στα 3-κάτα μέσον ορο-θανάσιμα εργαρικά ατυχήματα τη μερα ή το φαξίμο πάνω σε εκατοντάδες άλλους φυλακισμένους. Εδώ παρατηρείται το φετιχ της συντροφικότητας.

Είναι ίσως η πρώτη φορά που ο πολυπαθής αντιεξουσιαστικός χώρος απ ότι φαίνεται θα συνυπαρχει για αρκετόν καιρό με την ομηρία τριών αναρχικών.

Κυριακός Μαζοκοπος, Νίκος Μαζιώτης και Χριστοφορος Μαρinos.

Οι φυλακισμένοι θα λειτουργήσουν συσπειρωτικά όχι μόνο σε επίπεδο πρακτικής συνεργασίας, αλλά και σε επίπεδο συγκροτήσης ενός ενιαίου πια αντιεξουσιαστικού κώδικα αλληλεγγύης, που θα συνθέτει τις δυναμικές-αντιπαράθεμενες ή αντιτιθέμενες-ενός πολυμορφου κοινωνικού αγώνα. Μαζί με την απαίτηση της απελευθέρωσης των ομηρών, πρέπει να κατοχυρώσουμε την ακεραιότητα των προσωπικοτήτων τους όσο καιρό παραμένουν εγκλειστοί και να τους κρατήσουμε σαν δρώντα υποκειμένα στο θεωρητικό και πρακτικό μέρος του κοινωνικού μας αγώνα.

Να κρατήσουμε τους συντροφους μας ζωντανά και δρώντα πολιτικά υποκειμένα κι όχι πολιτικά κλινικά νεκρούς.

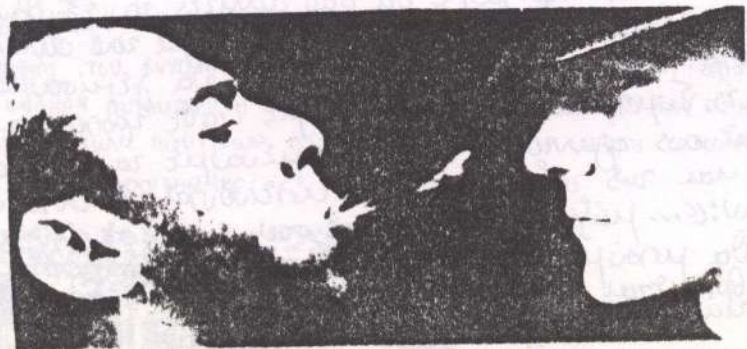

ΣΥΝΕ
ΡΓΑΣΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ
ΟΜΑΔΩΝ
ΓΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΑΛΛΗ
ΛΕΙΤΥΧ
ΑΦ
ΤΗΝ
ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ
ΔΡΑΣΗ

Η επιθυμία να λειτουργήσει ένας ενιαίος αναρχικός-αντιεξουσιαστικός μαζικός αλληλεγγύης, που να συνδέει τις δυνάμεις ενός πολυμορφου μαζικού κινήματος, οδήγησε στο να συγχροτηθεί η "Συνεργασία αναρχικών ομάδων για την κοινωνική αλληλεγγύη και την πολυμορφική δράση". Παρότι στο παρελθόν να ήταν αδύνατο για τον "χώρο", μέσα σε δύο-τρεις μήνες, 8 ομάδες από διάφορες περιοχές, έχουν υπαταχθεί ένα σημαντικό βήμα επισυνάψεως και έχουμε συνδιοργανώσει ήδη τρεις ευδηλώσεις-βιναιδίες-εργαστήρια (Ν. Λιόβια, Γιαννίνα, Πάτρα). Το πιο σημαντικό αποτέλεσμα είναι ότι αποτυπώνεται, με χρησιμοποίηση, ισχυρά απαιτητικότητα από μας, σε σχέση με την υπαταχθεί, και παρατηρείται, και μεγαλύτερη δυνατότητα να δημιουργήσει ισχυρούς "υπεράκτους" εξεργητικών πράξεων από μερικούς κομμουνιστών της κοινωνίας ή και μεμονωμένων ατόμων. Η "συνεργασία" να συνεχιστεί να δημιουργεί σχέσεις, και θα τη συναντήσετε εύκολα στο πλαίσιο ενός κοινωνικού κινήματος, και με εξεργητικές διαδικασίες που πραγματοποιείται και διοχετείται.

«...θα των βρεις φετακιένια και πέτακιένια σε
χωντάκι, δεν είναι ανάγκη να το κάνουν εμείς, θα
βγάλουμε Αθλιούς να το κάνουν...»

Χαρακτηριστικό για την εποχή μας το υπέφωτο
ασφάλισμα των Ν. Λοισίων σε μιγάρα κοπέλας ηρώαζης
να σπυράει σε «στέμ ορτών και ναρκωτικών οπείρας
αναρχικών». Είναι πασιφανές το υίδος, η ευσοχία, η
σαφήνεια και γενικότερα το ετιοπέδο ως ανθρώπου
ως "τάξιν" και των "ύομων". Ανταναυτία των κολλητών
των διαδρόμων των σπυρώνων κέντρων βασανιστηρίων
εμπλοκισμένα με στοιχεία από στυλαδία στα ορία
σπυράξουν.

Επίδη βέβαια η «οπείρα αναρχικών» αρδύεται σε
πολλαπλές εφωρεφής δραστηριότητες πολιτικού και
πολιτισμικού περιεχομένου εδώ και 3 χρόνια περίοδα
νομένου του αγώνα εναντίον στην πρέσα και στον
βιασμούς θυναίων, η επίδη οι άνθρωποι του νόμου
και της τάξιν είναι αυτοί που έχουν το μερίδιο του
λέουτος στην διακίνηση ναρκωτικών στην περιοχή, και
επίσης φετακιένια κοπέλας στα προύβια της ματασο
λής, είναι πολύ πιθανόν να εισβάλουν στο οτιζι (όπως
προεδροποιήσαν) να χρησιμοποιήσουν σαν χώρο ευφρασύς,
δμιουργίας και στέγης, σπυρώνας τις θνωτές γελόιες
σπυρώνες της Γνωρίζουμε ότι σαν αρχιές και εφωρεφής
ασμίου πολιτισμού αποτελέσαμε υπέδλη για τους σπυρώνες
του αλλιά δεν έχουμε καμία διάθεση να γερύσουμε ως
φωλακίς. Συμπασιμότητα υίδι με κάθε τρόπο στην
δωκόμενασ αφενιόζες και ηγριμύαμε τα όργανα η
νόμων και της τάξιν τους που κλείνουν το υπέφωτο
δύλωσαν: «...μάζεψε την κόρη σου γιατί σε λίγες
μέρες θα μωύμε στο οτιζι και θα σπυράξουμε
οποιον βρίσκειται μέσα με την ματασο ης χριόσιν
ναρκωτικών...»

Ανεξουσιαστική ομάδα Ν. Λοισίων
Μουσιακό σύνολο @Χρα Σπυρώνων

Λοιπόν, "δημοκρίτες", όλοι θα έχετε συνειδηθεί για το ζήτημα της περιοχής της Ραδιοφωνίας, που έχει βαρύνει τελευταία ο δήμος στην προοικονομία. Οργάνωση και συζήτηση. Πήγαμε λοιπόν με φίλους στην περιβόητη συζήτηση των 50 ατόμων - στην πλατεία Ν. Λιοβίων. Όλα ήταν όπως θα μπορούσε να φανταστεί με ο πιο φιλλυαυφμενος δήμότης. Ηταν όλοι εκεί. Η πρόεδρος είχε ζητήσει προτάσεις από τον Λήμο για την Ραδιοφωνία επί πλάτος, με ο Λήμος δέν εδέντες. Τώρα που η "έξουσία" άλλαξε εσθίωτες, το ζήτημα προφέρεται για αντιπολίτευση, αλλά εντάξει και για ψήφοδρια. Όλοι αυτοί βεβαία έχουν σαν επαγγελματίες τις πολιτικές τους βιανούρες.

Τελικά, για μας όλους τους υπολοίπους εθνικά έχει πως σαν φύγει η Ραδιοφωνία, να σπάσει ο περιορισμός για απαγόρευση ιτιβλιατών κίλους κτω των 4 μέτρων, και φύγισα, θα χημώουμε ποσυματοκίες. Κί αλλες. Όσοι αφορά τους επαγγελματίες της πολιτικής ποτε ύν ηπεράσαν τα όρια της φαιύροτητας και του γελούσου. Όσον αφορά τώρα τους πολιτες που θα ιτιβίσουν, αδιαφορο μας είναι αν ιτιβίσουν με οι ιοίτοι σταθετικά. Είστε είναι επιλογες. Όσον αφορά εμάς βεβαία, που δέν προσκεφίμαστε ούτε για ιοβίματιες βιανούρες, ούτε για ιύιστελεις βυρετός, απλά στευοίωατε σπεναντι - ΧΟΡΙΣ ΜΟΝΟ ΝΑ ΧΟΙΤΑΜΕ.

ΣΤΗ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΒΥΧΕΝΤΡΩΗΣ.

Αχρύτεία πρώτη:

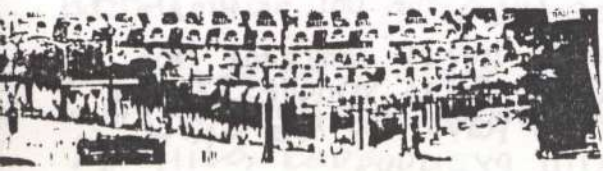
Όταν πήγαμε να συζητήσουμε τον δήμαρχο και να του πούμε ποσο ομορφος είναι μέσα στην ολοκλήρωση κκερέτες των κειποίων ειατοβίμικων, ένας από τους 5-6 αντιδήμαρχους μας απάντησε: "... για είναι δυνατόν ένας αρχοντας (sic) 180.000 ανθρώπων να κωμωφορκει με ποδχλατο; ..."

Αχρύτεία δεύτερη:

Μόνο ένας αχρύτες θα μπορούσε να είναι υπονιθίος βιηάρχος νεοδημοκρατικού χαρακτήρα. Μόνο η παρουσία του προκίαιει

Αχρύτεία τρίτη:

Ο υποψήφιος του δευαίβιέμου, ο αριστερος, το παλληκαρι κλη. αφσυ είναι βυδρη αυτουριτική και απορρητική ιριτική για τλν αποτυχία των υπαρχόντων ηδλίτικων και πολιτικων ζήττωια, όπως καταδάρωνετέ τεταικά δέν παραιτηθηκε.

0- Η σκοτώσαν στο ζύλο, μίνα Τριών παιδιών, τη σκο-
τώσαν στο ζύλο, θυμά του άρριου ζυλοδαρμού, είχε
προδοκοπηθεί άρρια, κατάγμα στο κεφάλι, ζύλο μέχρι
θανάτου μπροστά στο μπρο, βίαλα χτυπήματα, δεν
ήθελα να τη σκοτώσω, η "άτυχη" Κωσταντίνη Λ., ζεσθη-
ριασμένη φωτογραφία λαμυρό χαμογελο και το κέρι
στη μέση ... άραγε χαμογελάς ακόμα εκεί που
είσαι; ο πυροβολισμός ήταν εξ ελαφής, είδε τα
Τρία παιδιά να κλαίει και την Κωσταντίνη να είναι
πεσμένη μέσα σε μια λίμνη αίματος...

Τα ματέκιν δεν ανεβαίνουν μόνο στις πισταρέτες, αλλά
πολλές απ' αυτές... Τη σκοτώσε κατά θάθος, όπως κατά
λίθος σπάμε ένα βάζο... Η Ντέλια Σ. Η αφαιματώ-
δης Κιλλωνή που βλέπετε στη φωτογραφία...
"Αυτή δεν είναι γυναίκα - είναι ένα κομμάτι πάθος
σου στη θέση της καρδιάς έχει χρηματοκιβώτιο"
... για τις κινυτές νύχτες της ζωής σας... μαύρο
διαφανές ύφασμα στο νεγκλιζέ της Κάρην Λ....

Τα πέταξε έξω "όλο" η Τελόρια... φτάσαμε στα
όρια της εξάντησης λένε οι εργαζόμενες μητέρες
... "ένας διαρκής αγώνας είναι η ζωή μου" λέει
η Φωτεινή Π. "κάθε μέρα δε διαφέρει από την
άλλη. Όλες ίδιες είναι" λέει η Εύη Π. .... όλα
τα μάτια στο "αρκουδάκι" ... κάρφωσε το φαλίδι
στο στήθος της γιατί δεν ήθελε να τοι εμψυ-
κίψει: "ήμουν εντός εαυτού ... δεν θυμάμαι δεν
κατάλαβα πώς έγινε". Γεια, τι έχει για μεσημε-
ριανό; ερχήματα για νόθους τιμής; ποιών;
μασσάζ: "Η αυτοκρατορία των αισθήσεων"

Με πονηρές και μικρές αγγελίες φαρύων του
υποψήφια θυμάτι τους; "Διαφέρετε τα προ-
σόντα της προετής (;) γυναίκας γιατί να μην βρεί
ένα παράδεισο, τον παράδεισο της επηλυίας; (όλα
αποσιειρωμένα μη φοβάστε)

Κτηνωδία ... ζύλο φόρτωσε μέχρι θανάτου την
έρρη σόντροφό του επειδή "είχε υποψιεστί του
ΑΠΑΤΟΥΣΕ ... Βρήκε τη μίνα του σε λίμνη
αίματος

Πού είναι εκείνοι οι σύζυγοι του χτες, σαληροί, επιθε-
τικοί, άδρες! πού είναι οι πόνοι στο μαυρισμένο χιάτι
τ' αποτοπώμαίο από τα 5 δάχτυλα στο χιάιουχο; -39-

Το σπίτι είναι μια θανάσιμη παγίδα ... Εξουσία ή ακείς;

Γυναίκες, νυκοκοιρές, άρες, μπάσταρδες, μητέρες, σπα-
γάδες, πόρες, θυμίες, υσοκόμες, εργαζόμενες, κοδαιές,
σέζο, αφαλατωδείς, χυμώδεις, προστοχές, μαρρωμένες,
χορευτικές, ωραιές, άσχημες, ψηλές, λυγρές, χουφές, αδι-
καίες, με κοταριτίδα, χωρίς, αποσφιχυμένες ή όχι,
αποστειρωμένες ή όχι, σύζυγοι, αδερφές, γκαμένες,
γύφια, σκύλες, μονιάρες, ηλικίες, βλαμμένες, για
λήπηση, κωλαρούδες ή χαμηλωκώλες, βύζαρουδες,
με φαγιόν, ρουζ, σε χρώματα πασιέλ ή άλλα
με καλλιά σε χρώματα πασιέλ ή άλλα με φαγιόν
σε χρώματα πασιέλ ή άλλα...

βυαλιότερο κατά προτίμηση βενίδια νυχιών.

Επί 4 μέρες βίαζαν κχρονη την οποία είχαν κρεοκίνα
στο σπίτι τους... ισόβια χωρίς κανένα επιφρυντικό
στην 36χρονη μέγαλη ~~αυτή~~... τις φωτογρής φίζε θυμίες.

Το τολμηρό θέαμα κερδίζει συνεχώς έδαφος στην αδι-
γαϊκή ύλητα, πατέζυνητα ελκική η κατίες, εκμεταλλελο-
νία τη δίψα που υπάρχει για το θυμίο και το όμορφο
ακόμα και σε εποχή της σεζοναλικής εθανάσιασης
μιας ελευθερίας που θή σαυρίζε. Καλλιστεία,
πασαρέλα, καρμιά, η παρλώσημα μερα της οφραγί-
μης Αμερική, σπαρ Ελλάς ... Η σωματική τας λιψούρας
από την κούλα... ο δοχοφόνος την έδωρε μέχρι
θανάτου, ήταν παραμόρφωμένη από τα
Βασαισιήρια του άντρα της.

Καρμί θυγακείο, άτριχο, βαρύ, ελαφρύ, χλευασμένο,
χρησιμοποιημένο, κοδαιο, χαρρωμένο, φραδαρό,
βρώμικο, κουρασμένο, μπλαβιασμένο, παραταφ

-40- Γερικό, ρυτιδιασμένο, αχρησιμοποίητο, πεταμένο, αυτισμο-
ομικό.....

Κραυγές και κατάρες για τη φόνισσα του 24χρονου... στο
χακί οι λώπριες από Ιβητών... Η αμοιβή της εμφύ-
μενης γυναίκας... Τη βιάσε χωρίς να το θέλει... Η κοι-
τσοπούλου Ισόβια για ανεργεία σε φόνο

Κακοκλήθηκε υπόθεση βιασμού με θύμη 12χρονη κατή-
τρια

Απίστησαν και υιοθετούνταν νέες στα Βόρεια προάστια
Βιοτιστήρια σε ζυγαλικά στην Ασφάλεια... Η ελπίδα δεν
είναι εδώ. Μία στις πέντε εγκληματίες παίρνει τεττιοική

Αντισυλληπτικό στο μηρύνιο της γυναίκας, διάφραγμα
στον κόλπο της γυναίκας, χάπια στα σωθικά της γυναίκας...

Κραυγή και πόνος που σε χαράζει τη χείλια, δεν πάλλεται
με απόρριψη στον αέρα. 6 στις 10 περιπτώσεις βιασμού
θάβονται...

Ποιος θα μιλήσει για τις γυναίκες; Για τις κοπές παλιών
γυναικών με το κουρασμένο ρυτιδιασμένο πρόσωπο ακαθάρ-
στης ηλικίας τα κυμαμένα μαλλιά από τη βαφή και
την περμαντάν σαν ύστατη και ύψιστη προσπάθεια
"ν' αρέσουν;" για τα χοντρά προσιμένα δάχτυλα από τις
σακούλες των super-markets (sic) μετά δίπλα σε
χτολίδια για τον αμύνα του να ζητήσω; όταν χέρσι
το κεφάλι περιωσμένες στον ύπνο στα βρώμικα
τρίαινα των λευφορέων όταν χέρσι τα μεσημέρι
από τις δουλειές;

Ποιος θα μιλήσει για τις γυναίκες με τις ρόμπες
και τις οφθαλμίστρες αποθηκεία της ζωής, πε-
τιμένα, χρησιμοποιημένες πετσέτες, όταν η ανδρική
με υπόστασή τους έχει ήδη ζεωριάσει στο
κινυαλό μας;

Κι είναι όλα τώρα
 μαζί και κίτρινα.
 Κάτω από το φως της λάμπας
 είναι πάλι μόνη.
 Κοιτάξω τη σκιά μου.

Ο Οβίδιος μίλησε χαμηλόφωνα όπως πάντα, αλλά αυτή τη φορά το τερατώδες των λόγων του εντάθηκε χιλιάδες φορές, αντιλάλησε στον μαύρο σαν βελούδο, κεντημένο με φλόγες κι αστέρια χώρο του σταδίου, πέρασε θροίζοντας απ' τα θεωρεία, τα κιγκλιδώματα, τα διαζώματα και τα στηθαία, ανέβηκε τις πέτρινες σκάλες και δεν αντανakλάσθηκε παρά πάνω ψηλά, κάπου σ' αυτή την απεραντοσύνη, επιστρέφοντας με τη μορφή παραιομορφωμένων μεταλλικών κυμάτων. Κάτω από τα στέγαστρα της αυλής σώπασαν αίφνης όλοι οι ψίθυροι και οι κουβέντες, δίνοντας τη θέση τους σε μια σιγή που για μερικές ανάσες διέκοψε κάθε κίνηση, ακόμα και το βλεφάρισμα και το ανέμισμα των φτερών παγωνιού πάνω στις βεντάλιες. Μόνο ο αυτοκράτορας καθόταν γερμένος πίσω, στον ισόκιο της φρουράς του, κοιτάζοντας αφηρημένος το πύρινο ποίκιλμα, κι έμοιαζε κουφός, κι έμοιαζε να μην καταλαβαίνει ότι ο Οβίδιος, αυτή η λεπτή σκυφή φιγούρα πέρα μακριά, είχε μόλις παραδιάσει τον πρώτο νόμο της αυτοκρατορίας αρνούμενος να του αποδώσει τιμές. Και δεν έφτανε αυτό, αλλά ο Οβίδιος ύψωσε τώρα τη φωνή κι άρχισε να εξορκίζει τις συμφορές της πανούκλας: μίλησε για μια επιδημία που είχε κάνει θραύση στο Σαρωνικό, στην Αίγινα: μίλησε για την ξηρασία ενός καλοκαιριού, όπου ως πρώτο σημάδι του κακού εκατομμύρια φίδια εμφανίστηκαν να έρπουν στη σκόνη των αγρών, και για τη δηλητηριασμένη αύρα που ακολούθησε τη συρμή των εχιδνών: μίλησε για βόδια και για άλογα που σωριάζονταν ζεμένα ακόμα στο αλέτρι και που υφοφούσαν πριν οι σκλάβοι προλάβουν να τα ξεξέψουν: μίλησε για πόλεις, όπου ο θάνατος ενέσκηπτε μέσα από μελανά οιδήματα στα κορμιά των κατοίκων τους.

Στο τέλος σκοτεινίασε ο ουρανός κι έπεσε βροχή· αλλά δεν ήταν παρά ζεστό νερό που βρομούσε και που μετέφερε την πανώλη στο τελευταίο καταφύγιο του νησιού. Μεγάλη ατονία απλώθηκε σε όλη τη χώρα: οι άνθρωποι άρχισαν μαζικά να παραπαίουν χτυπημένοι αιφνίδια από τον πυρετό και να σωριάζονται πλάι στα ζωντανά τους που φορούσαν ήδη μια πανοπλία από μύγες: μάταια επιχειρούσαν οι κάτοικοι της Αίγινας να δροσίσουν το φλεγόμενο δέρμα τους στα βράχια, μάταια πίεζαν το μέτωπό τους στη σκασμένη γη κι αγκάλιαζαν τις πέτρες.

Μα ο καύσωνας, είπε ο Οβίδιος, δεν δροσιζόταν. Ακόμα και οι πέτρες, είπε ο Οβίδιος, και το χώμα καίγονταν στον πυρετό. Τώρα οι άρρωστοι σέρνονταν έξω από τα σπίτια τους, όπως έκαναν πριν τα φίδια από τις σχισμές και τις τρύπες στο χώμα, παραμιλούσαν από δίψα κι ακολουθούσαν έρποντας τις οχιές στις όχθες των ποταμών, των λιμνών και των πηγών, ριχνονταν στο ρηχό νερό κι έπιναν μάταια. Η δίψα της πανούκλας έσβηγε μόνο με το θάνατο. Πέθαιναν λοιπόν αυτοί που έπιναν,

Όποιος εκείνη την ώρα είχε ακόμα τη δύναμη, είπε ο Οβίδιος, σκότωσε τον πλησίον του από οίκτο και έπειτα αυτοκτονούσε, μαχαιρωνόταν, απαγχονιζόταν ή ριχνόταν σε ένα γκρεμίο ή κατόπινε, σαν τελευταίο φάρμακο, σπασμένα κρύσταλλα και γυαλιά. Η Αίγινα χανόταν. Σε λίγο δεν υπήρχε πια γη για να θάψουν τα πτώματα, δεν υπήρχαν δάση για να τους κάψουν, δεν υπήρχε χέρι ικανό ακόμα να κρατήσει ένα φτυάρι ή έναν πυρσό. Μόνο οι μύγες ανέλαβαν τη φροντίδα των νεκρών και των πτωμάτων· βουίζοντας, με πράσινες σαν το σμαράγδι και κυανές μαρμαρυγές από τα σμήνη των μυγών πάνω της, κειτόταν η Αίγινα στη θάλασσα κάτω από τα σύννεφα.

Στις πλαγιές του βουνού Όρος, είπε ο Νάσων, απλωνόταν τότε το μεγαλύτερο απ' όλα τα πεδία πτωμάτων· εκεί είχαν πεθάνει οι απελπισμένοι που προσπάθησαν να ξεφύγουν από την κάψα και τη δυσωδία της αποσύνθεσης των πεδιάδων ανεβαίνοντας στο βουνό. Οι περισσότεροι νεκροί κείτονταν στον ίσκιο μιας δρυός, του μοναδικού δέντρου σε όλη την περιοχή· η δρυς αυτή ήταν τόσο γέριχη όσο τα γηραιότερα δέντρα του νησιού και γερή σαν κάστρο. Από τις σχισμάδες και τα ανοίγματα του κορμού της, από τις λειχήνες και τα θρύα των κλαδιών της, ξεχύνονταν γυαλιστεροί ποταμοί μυρμηγκιών, αναρίθμητα έντομα που έδιναν στο δέντρο το σκούρο χρώμα του και μια όψη, λες και ήταν φτιαγμένο από μιλιούνια λαμπερά λέπια.

Όταν εκείνες τις μέρες στην Αίγινα βουδάθηκε ο θρήνος και του τελευταίου ανθρώπου, οι πληθυσμοί των μυρμηγκιών εγκατέλειψαν τη βελανιδιά τους, χύθηκαν στον κορμό σαν τα νερά καταιγίδας, χωρίστηκαν σε πολλές φλέβες πάνω στο πεδίο των πτωμάτων και κατέλαβαν όλους τους κενούς χώρους, κατέλαβαν, παρά την αριθμητική υπεροχή των μυγών, τις κόγχες των ματιών, τα ανοιχτά στόματα, τις κοιλιές, τους λαδύρινθους των αφτιών και τις επίπεδες κοιλότητες που είχαν μείνει στη θέση των οιδημάτων της πανώλης. Μπουλούκια όλο και πιο πυκνά έφταναν τρέχοντας κι ενώνονταν στις κοιλότητες και πυκνωναν σχηματίζοντας νέους σπασμωδικούς μυς, μάτια, γλώσσες και καρδιές· ακόμα κι εκεί όπου τα μέλη είχαν σαπίσει κι έλειπαν, ανασχημάτιζαν με τα κορμά τους ό,τι έλειπε, μπράτσα, πόδια, γίνονταν πόδια και μπράτσα, κι έπλαθαν τέλος και χαρακτηριστικά προσώπου, έκφραση και μιμική· κι από τα εξαφανιζόμενα κιόλας στόματά τους, έφτυναν άσπρο σάλιο, που ξεραινόταν πάνω στα γλυπτά της μάζας τους και γινόταν ανθρώπινο δέρμα· κι έτσι έγινε το νέο γένος της Αίγινας, οι Μυρ-

μηδονες, ένας λαός στον αυτερισμό των μυρμηγκιών. σιωπηλός, εγκατέλειψε μαζικά τις πλαγιές του Όρους και συνέχισε να κινείται μαζικά και στο μέλλον ήταν λαός πρόθυμος και χωρίς ερωτηματικά και ακολουθούσε τους νέους αφέντες, που είχαν την ίδια καταγωγή μ' αυτόν, στους θριάμβους αλλά και στην αθλιότητα των καιρών, χωρίς γκρίνια μέσα απ' τους πάγους των Άλπεων, τις θάλασσες και τις ερήμους, σε πολέμους, κατακτητικές εκστρατείες, ακόμα και στη φωτιά ήταν λαός ολιγαρκής και δυνατός που μεταμορφωνόταν σε μια στρατιά εργατών, όταν έπρεπε να σκαφτούν οχυρώματα, να κατεδαφιστούν τείχη ή να χτιστούν γέφυρες· σε καιρό πολέμου, ο λαός αυτός μεταμορφωνόταν σε πολεμιστή, σε καιρό ήττας σε σκλάβο και σε καιρό νίκης σε εξουσιαστή, ωστόσο παρά τις μεταμορφώσεις παρέμενε υποτελής όσο κανένα άλλο γένος.

Και ό,τι ήταν η βελανιδιά των μυρμηγκιών για την ευτυχία της νήσου Αίγινας, είπε τότε ο Οβίδιος στη δέση των μικροφώνων κλείνοντας το λόγο του, θα γίνει στο μέλλον και τούτο το κτίσμα των βάλτων, το *Στάδιο των Επτά Καταφυγίων*, για την ευτυχία της Ρώμης — ένας τόπος μεταμόρφωσης και αναγέννησης, ένα πέτρινο καζάνι, στο εσωτερικό του οποίου θα βράσουν εκατοντάδες χιλιάδες παραδομένοι υπήκοοι και θα γίνουν ένας λαός τόσο εύπλαστος και ανθεκτικός όσο και το γένος της Αίγινας, το ίδιο αήτητο. Και σώπασε.

Αποσπασμα απο το βιβλιο του Κριστοφ Ρανσμαγερ
"Ο εσχατος κοσμος".

